

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1967 ஜூன் 24]

வுச் சங்க உறுப்பினரல்லாத நெசவாளர்கள் வேலையின்றி தவிக்கின்றனர் என்றும் புகார் எதுவும் வரவில்லை. விலை ஏற்றத்தினால் நெசவாளர்களிடையே பீதி ஏற்பட்டபோதிலும், அதனால் நெசவாளர்கள் பெரிய அளவில் வேலையில்லாது தவிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், நூல் விலை தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாகாது தேக்கமடையலாம். அதன் காரணமாக நெசவாளர்களிடையே வேலையில்லாத் தவிப்பு ஏற்படலாம். நிலைமையை அரசு விழிப்புடன் கவனித்து வருகிறது. நூலின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க தேவைப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த அலுவல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். இன்று ஐந்தாம் நாளாக இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது.

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல்.

* திரு. சோ. அழகிரிசாமி : ஐயா, நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்ப விரும்புகிறேன். ஒரு மசோதாவைச் சபையில் அறிமுகம் செய்யும்போது, ஒரு நாள் முன்னதாக அந்த மசோதாவின் நகல் உறுப்பினர்களுடைய கைக்குக் கிடைக்கவேண்டும். மக்கள் சபையில் இந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. நேற்று தாக்கல் செய்யப்பட்ட மசோதா இரவுதான் எங்கள் கைக்குக் கிடைத்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் சொல்லப்போகிற நடைமுறைக் கேள்வி என்ன என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. மசோதாக்கள் இன்று மாலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இப்பொழுது, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய கேள்வியை மாலை 3-30 மணிக்கு எழுப்பலாம்.

மசோதாவொன்றை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு, ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவாவது உறுப்பினர்களுக்கு அதனுடைய சுவடி கிடைத்தாகவேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய நடைமுறைக் கேள்வியில் குறிப்பிட விரும்புகிறார் என்று நான் கருதுகின்றேன். அது தானே?

திரு. சோ. அழகிரிசாமி : அதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மாலை 3-30 மணிக்கு மசோதாக்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இப்பொழுது வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஐந்தாம் நாளாகப் பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

1967 ஜூன் 24]

8. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 1967-68-ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம், ஜனநாயக வளர்ச்சியின் ஒரு திருப்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட முதல் திட்டமாக இருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தமிழ்நாட்டின் வாலாற்றில், எதிர்க்கட்சியொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, அதன் முதல் திட்டமாக இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பது எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் ஜனநாயக வளர்ச்சியில் ஆர்வமும் அக்கறையும் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியாதலால், அந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன்.

இரண்டாவது அம்சம் ஆட்சி முறைக்குப் புதிதாகப் பொறுப் பேற்றவர்கள், தங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கிற மகத்தான சோதனையை, ஏன்? ஒருவகையில் சொன்னால், மிக இக்கட்டான சோதனையை ஓளவிற்கு வெற்றிகரமாகச் சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்பது, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நடுநிலையோடு ஆராய்ந்தால் புரிகிறது. அதனால்தான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன் இந்தத் திட்டத்தை.

இந்தத் திட்டத்திலுள்ள சிறந்த அம்சங்களில் என் கருத்தைக் கவரக்கூடிய முதல் அம்சமாக நல்ல தமிழில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். தமிழில் தயாரிப்பது வேறு; நல்ல தமிழில் தயாரிப்பது வேறு. வெறும் வரி வடிவத்தில் மட்டுமே தமிழில் தயாராகிக் கொண்டிருந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை, தமிழ் மொழி தனித் தன்மை வாய்ந்தது, வளத்தில் ஆங்கிலத்திற்குக் குறையாதது. இன்னும் சொன்னால், மிகையாக வளமுள்ள மொழி என்பதை நிரூபித்துக் காட்டும் வகையில், அரசியல், பொருளாதாரம், ஆகிய துறைகளில், 'டெக்னிகல் டர்ம்ஸ்' என்று சொல்லுகிறோமே, அது போன்ற வளமான கலைச்சொற்களை, ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ஈடாகப் பெய்து, ஒரு சிறந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தமிழில் தயாரித்ததற்காகக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் அவருக்கு அணையாக இருந்தவர்களையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்தத் தமிழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, எனக்கு ஒரு துணிவு ஏற்படுகிறது. ஏன்? பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டம், அப்பொழுது சர்க்கார் கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் நிறைவு பெற்று விடும், செக்ரடேரியட்டுக்குள்ளே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வரும்" என்று கால வரம்பு வைத்தார்கள். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக,

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1967 ஜூன் 24]

அந்தக் கால வரம்பு நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆண்டு பன்னிரண்டு ஆகிறது, இன்னும் செக்ரடேரியட்டுக்குள் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டதாக ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தின் விதிமுறைப்படி, கெஜட்டில் இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஒருக்கால் அதற்கு ஆற்றல் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கடந்த காலத்தில் பதவியில் இருந்தவர்களுக்கு ஐயம் இருந்திருக்கலாம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல தமிழிலே வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரித்து அளித்துள்ளதால், ஆங்கிலத்திற்குக் குறைந்தது அல்ல தமிழ் என்பது புலனாகிவிட்டது. துணிவு இருந்தால், இன்றைய தினமே தலைமை அலுவலக நிர்வாகத்தைத் தமிழிலேயே நடத்தி வெற்றி காணலாம் என்பதற்கு இது சிறந்த சான்று. ஆகையால், முதல் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன், இந்த ஆண்டிலேயே, அரசாங்கத் தலைமைச் செயலகத்தில் மேலே நல்ல தமிழில் பெயர்ப்பலகைத் தொங்குவதுபோல, கீழே இருந்தும் நல்ல தமிழில் நிர்வாகம் நடைபெற வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, வரவு-செலவுத் திட்டம் இன்னும் சிறந்த முறையில் இருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமும், ஆர்வமும் நிதி அமைச்சருக்கு இருந்திருக்கக் கூடும் என்பதில் ஐயமில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே அதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நிதித்துறையில் நமக்கு உள்ள கிராமங்களை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம் எப்படி எல்லா அதிகாரங்களும் டெல்லியினிடத்தில் போய்க் குவிந்துவிட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டி, வளர்ந்து கொண்டே போகிற வரி இனங்கள் எல்லாம் மத்திய ஆட்சியின் கையில் குவிந்திருக்க, ரத்து செய்யப்படுகின்ற வரி இனங்கள் எல்லாம் மாநிலத்தின் கையிலே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை விளக்கியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திற்குத் தேவையான நிதியைக் கொடுக்க மத்திய அரசு மறுக்கிறது. ஆனால், மாநிலங்களோ சொந்த நிதி ஆதாரம் குறைந்தவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இவை மாநில அரசுகளாக இன்றைய தினம் இல்லை. மானியம் பெறும் அரசுகளாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன என்பதைக் கொஞ்சம் கூட மறைவ இல்லாது தெரிய வைத்துள்ளார்கள். இதில் உள்ள ஒரு சிறப்பான—கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அண்டாண்டுதோறும் தயாரித்து அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கைகளில் இல்லாததான ஒரு சிறந்த அம்சம் இவ்வாண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நம்முடைய பல்வினங்கள் கொஞ்சங் கூட ஒளிக்கப்படாமல் சரியாக படம் பிடித்துக்காட்டப்பட்டிருப்பதுதான். மத்திய ஆட்சியினிடத்தில் பணம் குவிந்து கொண்டே இருக்கிறது. மாநில ஆட்சியின் பொறுப்புகள் மக்களுக்கு நல்லது செய்தாக வேண்டிய நிலைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. மக்களுக்கு நல்லது செய்தாக வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மாநில அரசுக்கு எழுகிறபோது பணமில்லாப் பஞ்சம் தடுமாறவைக்கிறது. இதற்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே

1967 ஜூன் 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் 263-ஆம் பிரிவுப்படி நிதிக்குழு நிரந்தரமான அமைப்பாக ஆக்கப் பட்டு, அது ஆண்டுக்காண்டு மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள பொருளாதாரத் தொடர்பு குறித்து ஆய்ந்து நிதி ஒதுக்கீட்டைச் சீர்செய்யவேண்டுமென்ற ஆலோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் மட்டும் இல்லாமல் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும் கூட இதை ஆதரிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த உரிமையைப் பெறுவோமானால் எதிர்காலத்தில் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கூட நல்ல பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து அளிப்பதற்கு நிதி வளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர்களாவோம். அதற்கு இவ்வாண்டு அறிக்கையிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் பார்க்கிறோம். படி அரிசித் திட்டத்தினால் நமக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை மத்திய அரசு ஈடு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டிருக்கிறபோது அதை மத்திய நிதி அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் நிராகரித்துவிட்டிருக்கிறார். அவ்வாறு நிராகரித்ததற்குச் சொல்லியிருக்கிற காரணம், “மற்ற மாநில அரசுகளும் அவ்வாறு கேட்குமே” என்பது தான். உணவுதானிய விலைக் குறைப்பு தவறு என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லி மறுத்திருந்தாலும் அதிலே காரணம் உண்டு. ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை சமாளித்துக்கொள்கிற நிதி வளம் நமது மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லியும் மறுக்கவில்லை. இந்த இரண்டையும் மனத்தால் ஒப்புக்கொண்டு, மற்ற மாநிலத் தவர்களும் கேட்பார்களே, ஆகவே கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்திருக்கிறார். நிதி உதவி மறுப்புக்கு அவர்கள் இரண்டாவதாகச் சொன்ன காரணம், “அவ்வாறு கொடுக்கிற அளவுக்கு நிதி வளம் மத்திய அரசுக்கு இப்போது இல்லை” என்பதும் ஆகும். இந்த மறுப்பு சரியான முறையில் வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் போக்கில் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு முறை டெல்லிக்குப்போய், “நாங்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடப்போகிறோம், இதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய உதவித்தொகை வேண்டும்” என்று கேட்டாகிவிட்டது. மறுமுறையும் போய் ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி போடுகிறோம். இதனால் ஐந்து கோடிக்கு நஷ்டம் ஏற்படும், இதனை ஈடுசெய்ய மத்திய அரசுக்கு நாம் தரவேண்டிய வட்டியைச் செலுத்த ஒரு வருடம் வாய்தா கொடுங்கள் என்று கேட்டாகி விட்டது. எந்த வகையில் நிதி உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்டாலும் அவை மறுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு முறையும் இப்படிக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, மத்திய அரசுக்கு தேசப் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, அயல்நாட்டு உறவு ஆகிய இந்த மூன்றையும் ஒதுக்கிவிட்டு, மிச்ச அதிகாரம் எனப்படும் ‘ரெசடரி பவர்ஸ்’ என்பது பாக்கி எல்லாவற்றையும், மாநில அரசாங்க

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1967 ஜூன் 24]

கங்களுக்கே விட்டுக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை இங்கே ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக வேண்டும். இதுபற்றியும் தமது சொற்பொழிவிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அரசியல் அமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “ரெசுடரி பவர்க்க” களின் மூலம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு—அரசியல் சட்டத்தை வகுத்த கர்த்தாக்கள் எதிர்பார்த்ததைவிட கொள்ளை கொள்ளையாக அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடம் குவிந்துபோய் விட்டன. மாநில அரசுகளின் நிதி ஆதாரங்கள் குறைந்துபோய் அவற்றின் கைதாழ்ந்து விட்டன என்று கட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். ஆகவே ரெசுடரி பவர்க்கள் உட்பட எல்லா அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

எல்லாப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது போடக் கூடாது என்பதாக நேற்று டெல்லியில் இருந்து குரல் கிளம்பியிருப்பதையும் கேட்கிறேன். மத்திய அரசு இந்த உதவியைச் செய்யத் தவறிவிட்டது, அந்த உதவியைச் செய்யத் தவறிவிட்டது என்கிற குரல் நமது மாநிலத்தில் இருந்து மட்டும் கிளம்பவில்லை. கோளத்தில் கம்யூனிஸ்டு தலைமையில் இயங்குகிற ஐக்கிய முன்னணி சர்க்கார் சொல்கிறது. தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரே கட்சி சர்க்கார் சொல்கிறது. பிகாரிலே காந்திய வாதிகளின் தலைமையில் இயங்குகிற ஐக்கிய முன்னணி சர்க்கார் சொல்கிறது. ஆக, இப்படி கட்சி வேறுபாடின்றி எல்லா மாநிலத்தவர்களும் சொல்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக்காரணம், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பெயரால் மாநிலங்கள் மத்திய ஆட்சியினால் அழுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுதான். இதனை டெல்லியில் உள்ள ஆதிக்கநிர்வாகம், அதைவிட ஆதிக்க மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் உணரவேண்டும். இந்த ஆதிக்க மனப்பான்மை வெறுக்கத்தக்கது, இனியும் நீடிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. விற்பனை வரிக்கான வரம்பு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக சிறிய வியாபாரிகளில் சிலர் விலக்குப் பெற்றிருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களுக்கான வரி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய விவசாயிகள் விலக்குப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

வரி விதிப்பும் இருக்கிறது, விலக்கும் இருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பிலும் சரி, வரி ரிலக்கிலும் சரி, இந்த ஆட்சியினர் ஓர் புதிய தத்துவத்தை அங்கேற்றிருக்கிறார்கள். கொடுக்கும் சக்தி பெற்றவர்களுக்கு வரி விதிப்பு, கொடுக்கும் சக்தி அற்றவர்களுக்கு வரி விலக்கு. இந்த தத்துவத்தை முன்னும் சொன்னார்கள். ஆனால் சொன்னதோடு சரி, இப்போது நடைமுறையில் அமுலுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சருடைய சொற்பொழிவில் சோஷ்

1967 ஜூன் 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

விசம் என்ற வார்த்தையே ஓரிடத்திலும் வரவில்லை என்றாலும் சோஷலிசத் தத்துவத்தின் செயல்முறை பட்ஜெட்டில் பாலலாகப் பலவிடங்களில் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். வரி விலக்குக் கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி; வரி விதிப்புக்கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி; அதிக வரியைத் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு விதிப்பு, தாங்கச் சக்தி அற்றவர்களுக்கு விலக்கு என்பதான் அடிப்படையில் சோஷலிச தத்துவம் நன்கு பிரதிபலிக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் வரி விதிப்பு பற்றி மக்கள் மத்தியிலே எந்தவிதமான முணுமுணுப்பையும் காணோம். இங்கே இருக்கலாம். மக்கள் மத்தியிலே பார்க்கமுடியவில்லை.

பி.யு.ஸி. க் கல்விக்கு 1,500 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு சம்பளச்சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். என்னிப்பொறுத்தவரையில் இந்தச் சலுகையை வரவேற்கிறேன். இது ஒரு அடிப்படைத் தத்துவமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, முடிவானதாக இருக்கக் கூடாது. 1,500 என்று வருமான வரம்பு வைக்கிறபோது, அடிப்படைச் சம்பளத்தை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் பல ஏழை மாணவர்கள் பயன்பெறக்கூடும். வரிவிதிப்பு, வரி விலக்குக் கொள்கையில் பிரதிபலிக்கிற உயர்ந்த தத்துவம் தான் இந்த இலவசக் கல்வி அறிவிப்பிலும் பிரதிபலிக்கிறது என்பதால் மனமாற வரவேற்கிறேன். ஆனால், சம்பளவரம்பு 1,500 என்கிற போது, அடிப்படைச் சம்பளம்தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். துணை வருமானங்கள் விலக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புன்செய் நிலங்களுக்கு வரிலிலக்குச் செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். நான் தமிழ் இலக்கியம் படித்தவன். ஆகவே, மண்ணின் மீது எந்த மனிதனுக்கும் உரிமை இருக்கக் கூடாது. நிலம் முழுவதும் ஆட்சிக்குச் சொந்தமாக, சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்வேன். சிறுசிறு பட்டா பட்டாவாக இன்றையதினம் தனித்தனி ஆதிபத்திய உரிமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அது மாறவேண்டும். ஆகவே, நிலவரி முழுவதையும் கைவிட வேண்டுமென்பதை தத்துவ அளவில் ஏற்கிறேன். ஆனாலும் இன்றைக்கு இந்த அரசு புன்செய் நிலங்களுக்கு வரியை எடுத்து, தாங்கும் சக்தி உடையவர்களுக்கு வரி போட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். காரணம், மத்திய அரசு நம்முடைய நிதி உதவிக் கோரிக்கைகளை ஒருபுறம் நிராகரிக்கிறது. நம்முடைய நிதி வளமோ மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. வரிவிலக்குக் கோரிக்கைகளோ, நாளுக்குநாள் பெருகி வருகிறது. ஆகவே, ஒருவகையில் விலக்குக்கொடுத்தாலும், ஒருவகையில் தாங்கும் சக்தி உடையவர்களின் மீது வரிபோடுவதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில கொள்கைப் பிரகடனங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய முதல அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையிலே; 'சீரணி

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1967 ஜூன் 24]

அமைப்பு' ஒன்றைத் துவக்கிட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'சீரணி' பேரணி' என்றாலே—பொதுவாக, 'அணி' என்ற பெயரைக் கேட்டாலே பயப்படும்படியான அளவிலே மக்கள் இருக்கிறார்கள். சென்ற காலத்தில் பல பேரணிகள் நடத்தின. அவைகளின் செயல்களைக் கண்டுதான் மக்கள் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சீரணியைக் கண்டு மக்கள் பயப்படுவது இயற்கையாக இருக்கலாம். அதுவும் ஒரு கட்சி மாறி, வெறொரு கட்சி புதிதாக ஆட்சி செய்ய வந்திருக்கிற நேரத்தில்--கொண்டு வருபவர்கள் யார் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்குப் பயம் தோன்றலாம். அப்படி அவர்கள் பயப்படுவதற்கு உரிமை உண்டு நியாயம் உண்டு. மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தச் சீரணியைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, ஒரு வேளை இது செங்காவலர் படையாக மாறிவிடுமோ என்று அச்சப்பட்டார்கள். அவர்கள் அப்படி அச்சப்படுவதற்கு உரிமை உண்டு. அப்படி செங்காவலர் படையாக மாறக்கூடாது என்றுதான் நாமும் எண்ணுகிறோம். ஆனால், இன்று நாம் சீனத்தில் வாழவில்லை--செந்தமிழ் நாட்டில்தான் வாழ்கிறோம். ஒரு ஆட்சி தவறிழைக்காமலும், அதேசமயத்தில் மக்களின் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்துகின்ற சகாப்தத்தில்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தச் சீரணி அப்படி ஒரு அபாய அணியாக மாறும் என்ற பயம் தேவையில்லை. அப்படி மாறாது என்பதற்கு--பயம் தேவையில்லை என்பதற்குச் சான்று, இது தமிழ்நாடு, சீனா அல்ல என்பதுதான். தொன்றுதொட்டு தமிழ் இனத்தின் பண்பாட்டில் நமக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியம் படித்தவர். கம்ப ராமாயணத்தில் நல்ல ஆர்வம் உள்ளவர். ஆதலால் அவர் சீரணியை வரவேற்பதிலே என்னோடு சேர்ந்துகொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அயல் நாடுகளிலே என்ன நடக்கின்றன என்பதை நாம் உவமை காட்டும்பொழுது, நாம் அயல் நாட்டவராகவே மாறிவிடக் கூடாது. இது நம் நாடு. நம் நாட்டின் பண்பாட்டிற்கும் அயல் நாடுகளின் பண்பாடுகளுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும். ஆகவே அங்கே நடப்பவைகள் எல்லாம் இங்கேயும் நடக்கும் என்று தீர்மானித்துவிடக்கூடாது.

“நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை”

என்பதுபோல, நம் நாட்டின் பண்பாட்டை அறிந்து, நல்ல நல்ல செயல்களை நாம் செயல்படுத்தவேண்டும். ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். யாரும் இதைத் தவறாக எண்ணக்கூடாது. இந்தியாவிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள்கூட அந்தச் செங்காவலர் படையை வகுக்க, இங்கமைக்க விரும்பமாட்டார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு ஐயம் இல்லை. நாம் இந்தியாவில் இருக்கிறோம், பாரத தேசத்தில் இருக்கிறோம், செந்தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறோம் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிற

1967 ஜூன் 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

போது, சகல கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கூட்டி, அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுப்பார்களானால், அவர்கள் மனதிலுள்ள நியாய மற்ற அச்சம் போவதற்கு வழி ஏற்படுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விச் சலுகை சம்பள அடிப்படையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலே பிற்பட்ட ஜாதியினருக்கு அவர்களிலே ஏழைகளுக்குத்தான் சம்பளச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது முற்பட்ட ஜாதியாக இருந்தாலும், பொருளாதாரத்தில் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்தால் அவர்களுக்கும் சம்பளச் சலுகை உண்டு என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்கை வகுப்புவாதத்தின் ஆணியைவரைக் கெல்லி ஏறிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி என்கு போகவேண்டுமென்றால், “முற்பட்ட-பிற்பட்ட ஜாதிகள்” என்பதைவிட, “முற்பட்ட-பிற்பட்ட குடும்பங்கள்” என்று பிரித்து சலுகை வழங்க வேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல துவக்கமாக, ஆரம்பமாக அமைவதால், இதை நான் வரவேற்கிறேன். முன்னெல்லாம் ‘என் ஜாதி’ ‘என் ஜாதி’ என்று ஒவ்வொருவரும் ஜாதிமுறையை வளர்த்து வந்தார்கள். எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால், ‘இழிஜாதி’ என்பதாக முன்னால் இருக்கவில்லையென்பதை நிரூபிப்பதற்குச் சரித்திரச் சான்றுகள் உண்டு. சம்பளச் சலுகைக்காக நற்சான்று கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இழி ஜாதி என்று ஒரு தனி ஜாதியே பிறந்துவிட்டது. எல்லோரும் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிக்குப் போவதற்குக்கூட இந்தத் தவறான மனப்பான்மை இடம் கொடுத்து விட்டது. ஆகவே, ஜாதி அடிப்படையில் அல்லாமல், பொருளாதார ரீதியில் சம்பளச் சலுகை கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்; இந்த மனப்பான்மை மேலும் வளர வேண்டுமென்று சேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஈடுதலமைச்சர் அவர்கள் தம் நிதிநிலை அறிக்கையில் என்னைப் பற்றியும் குறிப்பு தந்துள்ளார். சேலம் இரும்பாலைப் பற்றிய விஷயத்திலே, இந்த விஷயத்தில் நான்கு உணர்ச்சி வசப் படக்கூடியவனாக இருக்கிறேன். தமிழ்நாடு அநீதிக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் சரித்திரத்தை நான் படித்தவனாக இருக்கிறேன். இந்த சேலம் இரும்பாலைத்திட்டம் முதலில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. அது முடிந்துபோய் நான்காவது திட்டத்திலாவது இந்தத் திட்டம் உண்டா, இல்லையா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டது. ஐந்தாவது இரும்பு உருக்காலையாக இது திட்டமிடப்பட்டு, மத்திய அரசின் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்ட திட்டமாக இருந்தது. ஏற்கெனவே நான்கு உருக்காலிகள் மத்திய சர்க்காரால் நிறுவப்பட்டுவிட்டன. இதையும் சேர்த்து மத்திய ஆட்சியின் திட்டமாகவே வருகின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அமுலாவதற்கும் ஏற்பாடு செய்து, 47 லட்சம் ரூபாய் இதற்கென ஒதுக்கிவைத்து, அதைச் செலவழித்து, இடம் வாங்கி சர்வே செய்து ஆரம்ப வேலைகளை முடித்துவிட்ட நிலையில் அப்படி

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1967 ஜூன் 24]

யே நிற்பது என்றால், தேசியத்திலே எவ்வளவு தூரம் மாநில மனப்பான்மை புரையோடிப்போய் இருக்கிறது என்பதையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. மத்திய அரசிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு மந்திரி மாறினார்; அப்படி மந்திரி மாறினார் என்ற அளவிலே, இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட உத்தரவிடப்பட்டது என்றால், இந்த அளவிலேயே தேசியம் போய்க்கொண்டிருந்தால் நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி ஆகும்? நான் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சியைச் சொல்லவில்லை. ஒருசிலருடைய செல்வாக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கனரக மந்திரியானார் என்றால், தமிழ்நாட்டிற்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய—ஏற்கெனவே திட்டமிட்ட ஒரு திட்டத்தை ஆந்திர மாநிலத்திற்கு மாற்றிவிட்டார். இந்தச் செயல், நம்முடைய உரிமைக்குக் களங்கம் என்பது மட்டுமல்ல; தேச முன்னேற்றத்திற்கும் பெரும் தடைக்கல்லாக இருக்கிறது. முன்னால் இருந்த ஆட்சியினர், மேலும் கீழும் ஒரே கட்சியாக இருந்த காரணத்தால், மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டாலும் நாங்கள் எடுத்து நடத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது, பொராட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு மாநில சர்க்கார் கூறிய சமாதானம். பிரிவினை உணர்ச்சி இல்லாமலேயே இதை மத்திய சர்க்கார் எடுத்து நடத்தியிருக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு பன் பாடுடைய நாடாதலால், பொறுமையாகக் கிடந்தது. மாநில அரசினரும் இந்தத் திட்டத்தை நாங்களே எடுத்து நடத்துகிறோம் என்றார்கள். ஆனால், அதற்குக்கூட இன்றையதினம் வரையில் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. என் தலைமையில், வலதுசாரி-இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள், காங்கிரஸ் கட்சி எம்.எல்.ஏ. வான திரு. மகாலிங்கம், மற்றும் பல கட்சிகளின் உறுப்பினர்களையும் கூட்டி ஒரு சிறு குழு அமைக்கப்பட்டது. நாங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மத்திய அரசுக்கு நேரில் சென்று விண்ணப்பம் ஒன்று கொடுத்தோம். அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி கஷ்டத்தில் அகப்படாமல் இருக்க ஒரு பது வழி சொன்னோம். நான்காவது திட்டத்தில் அமையவிருக்கும் பொகாரோ என்னும் திட்டத்தை விசாகப் பட்டினம், ஆஸ்பட்டு, சேலம் ஆகிய இடங்களில் நான்காகப் பிரித்து வைத்துவிடலாம் என்று தொழில்-கனரக மந்திரியாக இருந்த திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்களிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்தோம். மற்றும் பல அமைச்சர்களைப் பார்த்தோம். அப்போது ஜனாதிபதியாக இருந்த டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களையும் பார்த்தோம். பொகாரோ திட்டத்திற்கு நாங்கள் சொன்ன யோசனை தவறு என்று எங்கனிடம் யாரும் சொல்லவில்லை. பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்களையும் பார்த்துச் சொன்னோம். பொகாரோ திட்டத்தை நான்காகப் பிரித்தால், பீகார் மக்களுடைய மாகாண உணர்ச்சி தலைதாக்குமே என்று அவர்கள் பயப்பட்டார்கள். அதனால், ஒன்றும் சொல்லவில்லை. “காங்கிரஸ், தமிழ்நாடு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்டு” என்ற உணர்ச்சியின்றி, பிற உணர்ச்சிகள் இன்றி, எல்லோரும் ‘தமிழர்கள்’

1967 ஜூன் 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

என்ற உணர்ச்சியில் ஒன்றுபடவேண்டும். நான் அப்படித்தான் பேசுகிறேன். “ஆந்திராவைக் கைவிட்டால் என்ன ஆகுமோ? பீகாரைக் கைவிட்டால் என்ன ஆகுமோ?” என்றெல்லாம் பயந்து விட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் திட்டத்தை பிரதமரிடமும் தெரிவித்தோம். அந்த அம்மையார் ஒன்றும் கூறவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு நான் பார்த்ததேயில்லை. இந்த இரும்பாலை விஷயத்தில் அவர்கள் பதவித் துறத்தல் போன்ற முறையில் உடனடிக் கிளர்ச்சிகளில் இறங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சியை எதிர்த்து ஒரு கட்சி போராடுவது உண்டு. ஒரு ஆட்சியை எதிர்த்து இன்னொரு ஆட்சி போராடியது உண்டா? என்று கேட்கப்படுகிறது. உண்டு. இந்தியாவில் வேறு மாநிலங்களில் இது நடந்திருக்கின்றது. அஸ்ஸாமில் என்னோப் சுத்திகரிப்பு ஆலை இல்லையென்று தெரிந்தவுடன் அஸ்ஸாம் மாநில சட்டமன்றம் கூடி தீர்மானம் ஒன்றைப் போட்டு, மத்திய ஆட்சியின் திட்டத்திற்கு எதிராகப் பேராசாடத் துணிந்த பிறகுதான் அஸ்ஸாமில் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைத்தது.

அண்மையில் பெல்லாரியைப்பற்றி கன்னடத்திற்கும் ஆந்திரா விற்கும் ஏற்பட்ட தகராறைத் தீர்க்க மத்திய அரசு கமிஷன் ஒன்றை நியமித்தவுடன், மைசூர் சர்க்காரின் பலத்தோடு சட்ட மறுப்புக் கிளர்ச்சி நடத்தினர் கன்னடர்கள். சட்டமன்றத் தலைவரும் சட்டத்தை மீறி கைது ஆனார். அவசியம் ஏற்பட்டால் மந்திரிசபையே ராஜினாமா செய்யும் என்று மைசூர் முதலமைச்சர் அவர்களும் கூறினார்கள். மத்திய ஆட்சியின் முடிவுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி நடத்துவது தேசியத்திற்கு—ஒருமைப்பாட்டுக்கு துமுக்கு அல்ல. அடித்தபடியாக, இதே ராஜ்யத்திலேகூட, திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தகாலத்தில், ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை ஏற்பட்டபோது, அப்போது காங்கிரஸ் அமைச்சரவை—ஆந்திர அமைச்சர்களும் சேர்ந்திருந்த சபை—ஆந்திரர்களுக்கு “நற்காவிக்கமாகக் கூட சென்னை ரகசில் இடம் கொடுக்கக்கூடாது” என்று தீர்மானித்தது. ராஜாஜி கூட “மத்திய அரசின் முடிவை எதிர்த்து என் மந்திரி பதவியைத் துறக்க தயார்” என்று கூறும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது.

இந்த நிலைகளையெல்லாம் நினைவில்கொண்டு பார்க்கின்ற பொழுது, பதவித் துறப்பு என்பது பெரிய கிளர்ச்சியோ, பெரிய சட்ட மறுப்பு இயக்கமோ, பெரிய புரட்சியோ அல்ல; ஒருமைப் பாட்டுக்கு விளைக்கும் கேடோர் கூட அல்ல. ‘பதவித் துறப்பு’ என்பது, காந்திய சித்தாந்தப்படி சொல்லவேண்டுமென்றால், அது ஒருவகையான தியாகம்தான், தியாகம் செய்து மற்றொரு வகுடைய அல்லது மற்றொரு ஆட்சியினுடைய போக்கை மாற்றுகின்ற தன்மையை ஏற்படுத்துவதுதான். அதைத்தவிர அதற்கு வேறு ஒன்றும் விளக்கம் தவறான முறையில் கற்பிக்கமுடியாது. ஆகவே, இந்த சேலம் இரும்பாலை சம்பந்தமாக எல்லாக் கட்சி

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1967 ஜூன் 24]

யினரும் அவரவர்கள் கட்சி வேற்றுமைகளையெல்லாம் மறந்து ஒருமைப்பாடாக எல்லோரும்—சட்ட மறுப்புக் கிளர்ச்சி—அது வேண்டாமென்று சொன்னால், சட்டத்திற்குட்பட்ட முறையிலேயே, மத்திய ஆட்சிக்கு நாம் வலியுறுத்தி ஆகவேண்டிய முக்கியமான சூழ்நிலையில் நாம் இருப்பதால், அதற்கான முயற்சியிலே எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஈடுபட முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்று, என்னுடைய பேச்சை சகித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சார், மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் பேசிய சமயத்தில் நான் சொல்லாததையெல்லாம் நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சீரணி அமைப்பைக் கொண்டு வரும் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது சீரணி சீனாவில் உள்ள செங்காவல் படையைப்போல் இருக்கிறது என்று சொன்னேன் தவிர, சீனாவில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. சூரியனைப்போல் வைரம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் வைரத்தை வைத்து சூரியனை மதிப்பிட்டுவிட்டோம் என்று பொருள் அல்ல. மேலும் அவர்கள் பேசும்பொழுது கருத்திருமன் கம்பனிலே தீகைத்தவர் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அமைக்க இருக்கின்ற இந்தச் சீரணி அயோத்தியா சீரணியா அல்லது மிதிலை சீரணியா அல்லது இலங்கை சீரணியா என்பதை தயவுசெய்து அவர்களே கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : நான் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னதை மறுக்கவில்லை. இதிலே தவறு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதையும் விரும்புகிறேன். அனால் சீனாவில் உள்ள செங்காவல் படையைப்போன்று இந்த நாட்டில் ஏற்படுவதற்கு வழி இல்லையென்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சீரணியைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அயோத்தியா சீரணியா, மிதிலை சீரணியா, இலங்கை சீரணியா என்று கேட்டார்கள். நான் படித்தவரையில் இராமாயணத்தில் அப்படி ஒரு பொது அமைப்பு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஐயநாயகத் திற்கு உட்பட்டு ஒரு நாடு இருந்து அங்கே இப்படிப்பட்ட சீரணிசன் அமைக்கப்பட்டதாக நான் படிக்கவே இல்லை. எனவே, அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதற்கு இடம் இல்லவே இல்லை.

* மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இரண்டு நண்பர்களைப்போல் எனக்கு இராமாயணத்தில் இருந்து மேற்கோள் காட்டுவதற்கு அவ்வளவாக வாய்ப்பு இல்லையென்றாலும் சாகாரணக் கடுமிய விவகாரத்தை வைத்து இதைப்பற்றி ஒன்று சொல்வேன். ஒரு

1967 ஜூன் 24] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

வீட்டிலே ஒரு குழந்தை பிறக்கும்பொழுது அண்டை வீட்டிலே இருப்பவர்கள், பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் இந்தக் குழந்தை கலெக்டராக வருவான், பெரிய மனிதனாக வருவான் என்றெல்லாம்தான் வாழ்த்துவார்களே தவிர, பின்பாக்கெட்டாக வருவான், ரொடியாக வருவான் என்றெல்லாம் வாழ்த்துவதில்லை. புதிய திட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில், அது நல்லபடியாக நடக்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்ற முறையை நிரம்பக் குழந்தைகள் பெற்று பெரிய குடும்பத்தை நடத்துகின்ற திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) : அங்கத் தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடங்கள் மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையின் முதலாவது பட்ஜெட்டை நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதை ஆதரிக்குமுகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு கொள்கையுண்டா, கோட்பாடு உண்டா, லட்சியம் உண்டா, பொருளாதாரத் திட்டங்கள் உண்டா, அவர்களுக்கு ஆளத் தெரியுமா என்றெல்லாம் சொல்லி வந்தவர்கள் இன்றைக்கு வாயடைத்துப்போகின்றவண்ணம், பொருளாதார மேதைகளும், பொது மக்களும் வரவேற்கின்ற வண்ணம் முதலாவது பட்ஜெட்டை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இதை மற்றக் கட்சியினரும், குறிப்பாக சுதந்திரக் கட்சியினரும், இடதுசாரி சமூகநீதி கட்சியினரும், தமிழரசுக் கட்சியினரும், முஸ்லீம் லீக் கட்சியினரும் பெருவாரியாக ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸிலே உள்ள பழம்பெரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் புதிதாக வந்தவர்களும், கட்சி மாறி அடிக்கடி வருகின்றவர்களும் தான் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி குறை சொல்கிறார்கள். குறை சொல்கின்ற நேரத்திலே குறிப்பிட்ட இந்தத் திட்டம் தவறு என்று சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

கொள்கையளவிலே கொண்டுவரப்பட்ட இந்த பட்ஜெட்டில் பஸ் தேசியமயக் கொள்கையை அவர்கள் எதிர்க்கிறார்களா என்றால் இல்லை, புன்செய் நிலத்திற்கு வரி வஜா செய்வதை எதிர்க்கிறார்களா என்றால் இல்லை. கல்லூரி புகுமுடி எழுப்புவதை ஏழைகளுக்கு இலவசமான கல்வி என்ற திட்டத்தை எதிர்க்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பொதுவாக காங்கிரஸ்காரர்கள் குறை சொல்கிறார்களே தவிர, குறிப்பாகச் சட்டிக்காட்டி இது சரியாக இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக சரியில்லை, இதனால் ஏழைகளுக்கு லாபம் இல்லை என்றுதான் குறை சொல்கிறார்கள்.

[திரு. இ.ரெ. இளம்வழுதி] [1967 ஜூன் 24]

என்ன என்ன முறையில் இதனால் ஏழைகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெளிவாக இதுவரை யாரும் எடுத்துப்பேசியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்த நேரத்திலே பட்ஜெட் தயாரிக்கின்ற சூழ்நிலையையும் உணரவேண்டும். கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக ஒரே கட்சிதான் ஆட்சி புரிந்துவந்தது. அவர்களுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே ஆட்சிப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றதிலிருந்து தலிப்பட்டவர்கள் ஆகை, அபிலாஷைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு பொருளாதாரத் திட்டத்தைச் செயலாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குக் கொண்டபிறகு பழைய பொருளாதாரக் கொள்கையை மாற்றவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பிலிருந்து இறங்கியபோது உணவுப் பொருட்கள் நல்லமுறையிலே விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. விலைவாசிகள் விஷம்போல் ஏறிவிட்டது. தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள விகிதாசாரம் சரியான முறையில் அளிக்கப்படவில்லை. பொதுவான முறையில் இதையெல்லாம்பற்றி தமிழ்நாட்டிலே மனக்கசப்பு, மனக்குறைவு இருந்து வந்தது. இந்த நேரத்திலே தமிழக அரசு நல்ல முறையிலே பட்ஜெட்டை தயாரித்து இருக்கிறது. சிறந்த முறையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருக்கிறார்கள். நமக்குக் கிடைக்கிற குறிப்பிட்ட வருமானத்தைக்கொண்டு, மாநில சர்க்காருக்குக் கிடைக்கின்ற சிறிய வருமானத்தைக்கொண்டு சிறந்த பட்ஜெட்டை தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தின் தலையின்மீது 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடனைச் சுமத்தியிருக்கிறார்கள் முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தினர். 300 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டியாக ஆண்டுதோறும் 14 கோடி ரூபாய் செலுத்தவேண்டிய நிலையை வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். 300 கோடி ரூபாய் கடன் எந்த அடிப்படையில் நம்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். பல மானியங்கள், வெளிநாட்டு உதவிகள் இவற்றையெல்லாம் கடன் என்ற பெயரில் நம்முடைய மாநிலத்தின்மீது சுமத்தியிருக்கிறார்கள் மத்திய சர்க்கார். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பொற்கொல்லர்களுக்குப் புனர்வாழ்வுளிக்கும் திட்டத்திற்கென்று மானியம் ரூபாய் 2 கோடிக்குமேல் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த மானியத்தை பிறகு கடன் கணக்கிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் புயல் நிவாரண நிதி என்ற பெயரிலே முதலிலே தமிழ்நாட்டுக்கு மத்திய அரசு மானியம் அளித்திருந்தார்கள். இந்த மானியத்தையும் பிறகு தமிழ்நாட்டின் கடன் கணக்கிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அளவை முறையை மாற்றியமைக்கும்பொழுது, அதாவது மெட்ரிக் சிஸ்டம் வருகின்றபொழுது அதற்காக செலவு ஏற்பட்டது. அந்தப் பெரிய செலவையும் முதலில் மானியம் என்றுசொல்லி பிறகு தமிழக அரசின் கடன் கணக்கிலே எழுதி

1967 ஜூன் 24] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

அதற்கும் வட்டி கேட்கிறார்கள். இப்படி நமக்கு மானியமாகவும், வெளிநாட்டு உதவியாகவும் கொடுத்தவற்றையெல்லாம் கடன் கணக்கில் எழுதிவிட்டு இப்பொழுது தமிழக அரசிடமிருந்து அவற்றிற்கெல்லாம் வட்டி கேட்கிறார்கள். 300 கோடி ரூபாய் கடன் வைத்துச் சென்றார்கள் என்று நாம் சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் காரர்கள், 'கடன் மட்டுமா வைத்தோம், சொத்தையும் வைத்திருக்கிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்மீது ஏமாத்தப்பட்டிருக்கும் கடன் 300 கோடி ரூபாய். ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் இறங்கியபோது வைத்து விட்டுப் போன சொத்தின் மதிப்பு என்ன? உதாரணமாக, பெரிய பணக்காரர் இறந்து விடுவாரேயானால் அந்தப் பணக்காரருடைய பிள்ளை குடும்ப நிர்வாகத்தை ஏற்கிறபோது கடன் ஏராளமாக இருக்கிறது என்றால் அறிவுள்ள பிள்ளையாக இருந்தால் சொத்தை விற்றுக் கடனை அடைத்து விட்டு மிச்சமுள்ளதை வைத்துக் கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துவார்கள். ஆனால் இன்று தமிழக அரசு எந்தச் சொத்தை விற்று அவர்கள் பட்ட கடனைத் தீர்க்கமுடியும்; சர்க்காருடைய சொத்தை விற்கமுடியுமா?

இன்று அந்தக் கடனுக்கு வட்டியைக் கொடுப்பதைக் கூட தள்ளிப் போட மறுக்கிறார்கள். நிதிக் குழுவின் மூன்றாவது அறிக்கையில் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா ஒரு குறிப்பைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே அறிக்கையின் 101-வது பத்தியில் மத்திய சர்க்கார் கடன் மூலம் மாநிலங்கள் கொடுக்கவேண்டிய வட்டி ஏராளமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வட்டியை மாநிலங்கள் கூட்ட முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் மறுபடியும் கடனைக் கொடுத்து கடனுக்கான வட்டியை வரவு வைத்துக் கொண்டு கணக்கில் ஏற்றுகிறது. இவ்வாறு மத்திய சர்க்கார் வட்டியாகவும், கடனாகவும் பெருகி இன்று 300 கோடி ரூபாய் கடன் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அந்தக் கடனுக்கான வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுங்கள் அல்லது ஒத்திக்கொடுங்கள் என்று மாநில சர்க்கார் கேட்பது தவறாகுமா? காங்கிரஸ்காரர்கள் அருளுகாந்து இந்தப் பிரச்சினையை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

கதரைப் பற்றி ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசினார். கதர்த் திட்டத்தை குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக, குறிப்பிட்ட லட்சியத் திற்காக காந்தியடிகள் இந்தியாவில் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த லட்சியம் நிறைவேறிவிட்டது. கதர்த் திட்டம் பொருளாதார முறையில் நடைமுறைக்கு ஒத்து வராத திட்டமாகும். கையால் நூலை நூற்போமானால் ஏராளமான பஞ்சு வீணாகும். பஞ்சு நஷ்டம் ஏற்படும். பொருளாதார இழப்பு தரும் திட்டத்தை அரசியல் காரணத்திற்காகத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். பொருளாதாரத் திட்டத்திற்கு ஒத்து வராத கதர்த் திட்டத்தை தமிழக அரசு காட்சிப் பொருளாக வைத்து கதர் நினைவு நாள் கொண்டாடலாமே தவிர கதர்த் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தாது கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1967 ஜூன் 24]

* THIRUMATHI A. SUARES: Mr. Chairman, Sir, the Budget presented by the Hon. Chief Minister shows a deficit of Rs. 1.12 crores. The deficit would have been Rs. 5 crores more but this amount is expected to be recovered as revenue from the increased taxes and levies proposed to be introduced. The increases are spread over several items and the increase, in most cases, is only half per cent to one per cent. One of the highest increases is in the case of the Motor Vehicles Tax. In this case, the increase per quarter is from Rs. 21 to Rs. 30 for unladen weight of 700 kg. and from Rs. 30 to Rs. 40 for vehicles weighing 700 to 1,500 kg. This will be a burden to car owners particularly from the middle classes. Owning a car in the present-day is not a luxury. It is a necessity for prompt and efficient work especially in cities and large towns where distances are great. In the context of the recent rise in the cost of petrol levied by the Centre, the burden of the State tax becomes greater. I request the Government to reconsider this increased levy which works out to 43 per cent and 33 per cent so that some relief may be given to the car owners particularly belonging to the middle classes.

There are measures in the Budget which will bring relief to the various groups of people. The greatest achievement recorded is the availability of cheap rice in statutory rationing areas. A few months ago, the food situation in the State was critical. People were desperate because there was no rice in the ration shops for weeks together. Then a promise was made by the present ruling party that cheaper rice would be provided and when the Party came into power, immediate steps were taken to make the cheap rice scheme possible. The borders of the State were sealed to prevent leakage of rice. There was round-the-clock vigil along the Madras borders with Kerala, Mysore and Andhra Pradesh to prevent unauthorised transport of foodgrains from the State. The procurement drive was accelerated. Hoarders were unearthed and black-marketeers were dealt with sternly. Many such steps were taken.

The 15th of May 1967 was a red letter day for the State, for rice was sold at the promised one rupee a measure to one and all in the statutory rationing areas. This was a great achievement and it brought immense relief to the poorer classes.

We are aware that our State has made a request to the Centre for rice subsidy and this has not been granted but the Government have promised that the cheap rice will be sold to the public. We request that this may be done so that the poor may not be disappointed.

One of the important items in the cheap rice scheme is procurement. Agriculturists should be made aware of their responsibility in improving the economy of the State. If they are more loyal to the State, after taking enough grain for their personal

1967 ஜூன் 24]

[Thirumathi A. Soares]

consumption and the profit that is due to them, they could serve the State by willingly surrendering the surplus grain at reasonable prices. Some incentives may be given to the agriculturists in the form of State awards, or gift of fertilisers or educational concessions to their families to encourage them to produce more and to give up more.

While appreciating the cheap rice scheme in the State, I wish to recommend to the Government the lowering of prices of articles like edible oils, pulses, condiments and other ingredients that go to make up a meal. The prices of these articles have soared to unheard of limits and they continue to be very expensive even in the present day. This is not such a big problem as the procurement of paddy. The Government may be able to give some relief to housewives who bear the task of providing food for the family. In this connection, I would like to recommend that no increase in the price of edible oils be made. The increase proposed is a very small increase. This may be omitted altogether as a kind gesture to the poor.

Some measures mentioned in the Budget will bring relief to the people. Abolition of basic land revenue assessment on dry lands will be a boon to agriculturists. They can now concentrate on greater production and try to improve the methods of cultivation by utilising all the minor irrigation available, fertilisers, pumpsets, tractors and so on. They can thus contribute greater supply to the food position of the State and they can also supply cash crops which are valuable.

It is not possible for Government to take up the scheme of free education in the Pre-University Class on account of its present financial stringency. But Government is affording relief to students whose parents have a limited income of Rs. 1,500 in one group and Rs. 2,000 in another category. These limits may not be sufficient for the maintenance of a family as well as educating one or two children in college. A scheme of scholarships will also be necessary so that the parents can meet the full expenditure for college education.

There are many tasks before the new Government—to stabilise the finances of the State, to reduce the burden of debt to the Centre and the consequential large sums as payment of interest, these will require careful planning. To increase the quantum of food for the growing population is a major problem. In the Fourth Five-Year Plan Government have laid emphasis on augmenting agricultural production by making use of minor irrigation and cultivating high-yielding strains of paddy. Fertilisers play an important part in this scheme and Government says that adequate and timely supplies of fertilisers will be necessary. I would draw your attention to the words "timely supplies" which are very significant. If the supplies do not arrive in time, they will fail to serve the purpose. Government has allotted 40 per cent of the annual plan for minor irrigation and power programmes. This is a liberal

allocation. To work out the Fourth Five-Year Plan within the limited resources of the State will be much more difficult than in the past years. To make the Salem Steel Plant a reality is another project that Government will have to take up in view of the reports of the foreign experts that this is a highly remunerative scheme. This and many other projects will be taken up by Government and we wish they successfully attempt all of them.

திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது எனது சில கருத்துக்களை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே, அழகான தமிழும், பேணுத் திறமையும் இந்த உரையில் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் ஒரு பகுதியில் வரியைக் குறைத்தும் மற்றொரு பகுதியில் வரியைக் கூட்டியும் இருப்பது வலது கையால் கொடுத்த பரிசை இடது கையால் எடுத்துக் கொள்வது போன்று இருக்கிறது. புன்செய் நிலங்களின் மீது அரசாங்கம் வரியை எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதேசமயத்தில் பல பொருள்களின் மீது விற்பனை வரியை அதிகரித்திருப்பதும், விவசாயிகள் வருமான வரிக்குக் கணக்கு காட்ட வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற சலுகைகளை விட கஷ்டங்களே அதிகமாக இருக்கின்றன என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல அம்சங்களை நான் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் படிக்க இது ஒரு சுவையான திட்டமாக இருக்கிறது. சிறு நிறு தொழில்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற யோசனையை இங்கு எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதேபோல் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு தொழில் துட்பக் கல்லூரியும், தொழிற்கூடங்களின் வளர்ச்சிக்கேற்ற ஒரு கூட்டும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இவைகள் இல்லாதது குறித்து என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாய வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால் நம் அரசாங்கம் எவ்வளவோ நல்ல முன்னேற்றமான வழியில் செல்லுகிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். உதாரணமாக காட்டு இலாகாவிற்குச் சொந்தமான சில நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. உதாரணமாக, புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு அதேக ஏக்கர்களில் யூகாலிப்டஸ் மரங்களைப் போட்டு வளர்க்கிறார்கள். அப்படி யூகாலிப்டஸ் போடும் இடங்களை இரண்டு மூன்று ஏக்கர்களாக ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து அவர்கள் கட்டாயம் அதில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்தினால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கலாம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப்

[1967 ஜூன் 24] [திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்]

பெருக்கவேண்டுமென்றால் விவசாயிகளின் விருப்பத்திற்குரிய துறையாக அதை மாற்றவேண்டும். அதாவது விவசாயிகளுக்கு நல்லிதமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கடன் வசதிகள் அளிப்பதும், குளங்களை மராமத்து செய்து கொடுப்பதும், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதும், பம்ப்செட்டுகள் அல்லது அதற்கு வேண்டிய மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுப்பதும் ஆகிய இஷ்விஷயங்களை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது விவசாயி அரசாங்கத்தினிடம் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால், 500 ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் 150 அல்லது 200 ரூபாய் செலவு செய்தால் தான் அந்தக் கடன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. அதுவும் சரியான காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பருவ மழை தவறிப் போய் அல்லது பயிர் செய்யக்கூடிய நேரம் தவறிப் போய் அந்தக் காலங்களில் கிடைப்பதால் விவசாயிகளுக்கு சரியான முறையில் தங்கள் நிலங்களில் உழைத்து பாடுபட முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சிக்கலான முறை எதனால் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லவும் முடியவில்லை. ஒரு சமயம் அடிமட்டத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் டிலே செய்கிறார்களோ அல்லது கடன் கொடுக்கும் சட்டமே மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமோ தெரியவில்லை. இதற்காக இந்தச் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும், நல்ல அனுபவமுள்ள விவசாயிகளும் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து அதில் இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் அரசாங்கம்.

எனது தொகுதியாகிய புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசம் அநேகமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஞ்சத்தில் தான் போகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்வதால், அவர்கள் அயராது உழைப்பதால் தான் அரை வயிற்றுக் கஞ்சி குடிக்க முடிகிறது. ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் தகுந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் இப்போது உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவு உற்பத்தியை விட இரண்டு மடங்கு அளவிற்குச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கென்று நீர்ப்பாசன வசதிக்கு, நான் அடிக்கடி சொல்லுவேன், அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறதோ தெரியவில்லை. காவிரி அற்றையோ அல்லது அமராவதித் திட்டத்தையோ கொண்டு வந்தால் தான் அதற்கு ஒரு வழி காணலாம் என்று மறுபடியும் வற்புறுத்துகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட புதுக்கோட்டையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது ஒரு உறுதியைக் கொடுத்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன்; பத்திரிகையிலும் படித்தேன். அதைப்பற்றி என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தருணத்தில் அவர்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

நான் மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கேட்கக் கூடியது புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாகாக ஆக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

[திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்] [1967 ஜூன் 24]

ஏனென்றால், புதுக்கோட்டையானது முன்பு ஒரு தனிப் பிரதேசமாக இருந்தது; அதை மறுபடியும் தனி ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய விருப்பம். இது என்னுடைய தனிப்பட்ட அரசியல் விருப்பம் மட்டுமல்ல. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டாலும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். பொது மக்கள் நலனுக்கும், வசதிக்கும் அது தனி ஜில்லாவாக இருந்தால் நல்லது என்றதால் சொல்லுவார்கள். அதைப் பற்றிச் சந்தேகம் இருந்தால் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயக முறைப்படி வாக்கெடுப்பு நடத்திப் பார்த்தால் அது உண்மை என்பது வெட்ட வெளிச்சமாக இருக்கும். ஆகவே அது தனி ஜில்லாவாக இருந்தால் எங்களுக்குப் பல விதத்திலும் வசதியாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் எவ்வளவோ முயன்றும் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகிறதே தவிர இறங்கவில்லை. மாகாண அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுகிறது. மத்திய அரசு மாகாண அரசாங்கங்களை குற்றம் சாட்டுகிறது. நடுவில் இருந்துகொண்டு அவதிப் படுகின்றவர்கள் ஏழைகளும், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போன்ற நடுத்தர மக்களும் தான்; அவர்கள்தான் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். இதற்கெல்லாம் ஒரு நல்ல வழியைத் தேடி இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களை அரசாங்கம் நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வ. க. இராமராசன்: பெருமதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விிற்காக, இரவு-பகலாக, உண்ணாமல் உறங்காமல், அயராது தளராது நமது பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து இந்த மாமன்றத்திலே வைத்துள்ள 1967-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடக்கும் விவாதத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்த அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விிற்காக மே திங்கள் 15-ம் நாள் இருந்து நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததைக் குறித்து எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் வினாக்களைகள் தொடுத்தும், கலாநிதிகளால் காலி செய்வதாகச் சொல்லியும் வந்தாலும், ஏழை மக்களுக்குப் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த வீரச் செயலை நாவாது

1967 ஜூன் 24] [திரு. வ. க. இராமராசன்]

வாயார, உளமார வரவேற்கிறேன். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை யார் ஆதரித்தாலும் ஆதரிக்காவிட்டாலும், இயற்கை ஒத்துழைத்து வருகிறது. மாநிலம் பூராவிலும் மழை நன்றாகப் பெய்கிறது. ஆகவே, தோட்டக்கால் பயிர்கள், சோளம், ராகி போன்ற பயிர்கள் நன்றாக விளைந்திருக்கின்றன. ஒரு படி அரிசி போடுவதாக அவசரப்பட்டுக் கூறிவிட்டார்கள், ஒரு படி என்ன, இன்னும் விஸ்தரிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தருகிறேன் என்று இயற்கை அன்னை ஒத்துழைத்துக்கொண்டு வருகிறது.

நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விிற்காகத் திட்டப்படுகிற திட்டங்களை ஆராய்ந்து, துருவிப்பார்த்து, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்தெந்தப் பதவிகளை ஒழிக்க வேண்டுமோ அவைகளை ஒழித்து ஆக்கப்பணியில் ஈடுபடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்க அமோக விளைச்சலைத் தரும் வீரிய வித்துக்களைப் பயிரிட கணிசமான தொகையை ஒதுக்கி, குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பை நிர்ணயம் செய்த இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் வீரிய வித்துக்கள் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கும், அதற்கான உரங்கள், மருந்துகள் குறைந்த விலையில், குறிப்பிட்ட காலத்தில் முன்கூட்டியே கிடைப்பதற்கும், அந்தந்த கூட்டுறவு மேற்பார்வையாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன் மனு தயார் செய்யும்போது, அமோக விளைச்சல் தரும் வித்துக்களை இத்தனை ஏக்கர்களுக்குத் தயார் செய்யவேண்டுமென்ற இலக்கை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உரமோ, விதையோ வாங்கச் சென்றால் இரும்புக் கலப்பைகள் போன்ற உபயோகமற்ற கருவிகளைத் தராமல் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுழிவு நீர் மூலம் விவசாயம் செய்யும் நிலங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்காமல் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ள இந்நாளில் விவசாயம் செய்ய லாயக்கான எந்த நிலமும் வீணாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான்.

விவசாயத்திற்கு லாயக்கானதும், வீணாகக் கிடப்பதுமான காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் நேரில் பார்வையிட்டு, அந்த நிலங்களை ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் கீழ் பவானி பகுதியில் 600, 700 ஏக்கர்கள் வடக்குப் பகுதியில் இருக்கின்றன. அந்த பூமிகளை ஏழை எளியவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்.பி.பி. ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட தூரம் வரையில் கிணறுகள் வெட்டக் கூடாது, என்னுடையவைக்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதை நீக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வ. க. இராமராசன்] [1967 ஜூன் 24]

விவசாயம் செய்ய வேண்டிய தண்ணீர் தேங்கியுள்ள ஏரிகளில் காட்டு இலாகாவின் மரம் வளர்ப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறனர். நாளா வட்டத்தில் குளங்களின் ஆழம் குறையும்; அதில் தேங்கும் தண்ணீரின் அளவும் குறையும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை மறுபடியும் ஆராயும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மழைக்காலங்களில் வீணாக ஓடும் தண்ணீரைத் தேக்கி விவசாயம் செய்ய லாயக்கான இடங்களை சர்வே செய்ய ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் புதிய கிணறு வெட்டுவதற்கு வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் மூலம் ரூ. 2,000 வரை கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு தொகை வேண்டுமென்றால் கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு மனுச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 4,000 வரையில் கடன் வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தீவிர வளர்ச்சிக்காக நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் நிறையத் தேங்கியுள்ள காலங்களில் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் உள்ள எல்லா நிலங்களிலும் சாகுபடி செய்வதற்கு வழி செய்ய ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், பவானிசாகரில் 500 ஏக்கர்களுக்கு மேற்கொண்ட விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. 40 மைல்கள் சுற்றளவில் பெண்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஏதும் கிடையாது. ஆகையால் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றை சத்தியமங்கலத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புஞ்சைபுளியம்பட்டிக்கு கீழ் பவானி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து குடி நீர் கொண்டுவருவதற்காக எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக அரசாங்கத் தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தும் அந்தத் திட்டம் வெற்றி காண முடியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். புஞ்சைபுளியம் பட்டியில் நகரப் பஞ்சாயத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் சேமிப்பு இருக்கிறது. உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. பெண்கள் பிரசவ காலத்தில் 5 மைல் தூரம் அல்லது 10 மைல் தூரம் பெண் டாக்டர் இருக்குமிடத் திற்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சுகாதார நிலையங்களில் பெண் டாக்டர் ஒருவரை நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது.)

1967 ஜூன் 24]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார். கனம் அங்கத்தினரின் கன்னிப் பேச்சில் குறுக்கிட நான் விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் சபையில் பேச்சை எழுதி வைத்துக்கொண்டு படிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) : அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் பேசினார் என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வாறில்லாமல் இருந்தால், இனிமேல் அம்மாதிரி பேசக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன்.

* திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். புஞ்சை நிலங்களுக்கு இந்த அரசு வரி விலக்குச் செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அவசியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். இப்போது நஞ்சை நிலத்திலே விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலத்தில்கூட வரி மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நஞ்சை நிலத்திற்குத்தான் அதிகமாக வரி இருக்கிறது. அதுதான் மிகவும் தொல்லையாக இருக்கிறது. விவசாயி இந்த நாளிலே ஒரு ஜோடி உழவு மாடு வாங்க வேண்டுமென்றால், நல்ல தரமான மாடு வாங்க வேண்டுமென்றால், ரூ. 2,000 விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாட்டுக்கு தீவனம் வைக்க வேண்டுமென்றால், புண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை, தனிடு முதலியவைகளின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. விவசாயி ரசாயன உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால், பிளாக் மார்கெட்டில் வாங்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கிற உரம் போதவில்லை. விவசாயி இப்படியெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நஞ்சை நில வரியைக் குறைத்தாலொழிய வேறு விமோசனம் இல்லை என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். எல்லா பொருள்களுடைய விலையும் அபராமாக ஏறிவிட்டது. விலை உயர்வு போராட்டத்தைத் தடுப்பதற்கு, விலை உயர்வு போராட்டம் நடத்திய அரசு விரைனிலே மற்றப் பொருள்களின் விலையையும் குறைத்தாலொழிய மக்கள் நல்ல விதமாக வாழ முடியாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கிழக்கு இராமனாதபுரம் மிகவும் பின்தங்கிய பிராந்தியம், வரண்ட பிராந்தியமும்கூட, கிழக்கு ராமனாதபுரம் போன்ற வரண்ட இடங்களையாவது எடுத்துக்கொண்டு முதலில் நில வரியை ரத்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1967 ஜூன் 24]

இப்பொழுது ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் விற்கின்ற நிலையைப் பாராட்டுகிறோம். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு விவசாயிதான் உறுதுணையாக இருக்கிறான். விவசாயி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து கொள்முதலுக்கு நெல் தாவில்லை என்றால், நாம் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாக இருக்கும். விவசாயிகள் நல்லெண்ணத்தோடு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிலவரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய விவசாயிக்கு வருமான வரி இப்பொழுது இருக்கிறது. அதைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு பட்ஜெட்டிலே வழிவகை செய்திருக்கிறது. விவசாய வருமான வரியைக் கொடுப்பதற்கு விவசாயி இப்பொழுதே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். அதிலும் விவசாய வருமானத்திற்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். விவசாய வருமான வரிக்குக் கணக்குக் கொடுப்பதென்றால், விவசாயிக்கு கணக்குப் பிள்ளை கட்டாயம் வேண்டும். கணக்குப் பிள்ளை இருந்தால்கூட அதிகாரிகளுக்கு அந்தக் கணக்குகளை தயார் செய்து கொடுப்பதிலே பல தொல்லைகள் கொடுப்பார்கள், கணக்குக் கொடுக்கிற வேலை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். அப்படிக் கணக்குக் கொடுப்பதென்றால், பழைய ஐமீன் தார்கள் எப்படிக் கணக்குகள் கொடுத்தார்களோ அதைப்போல கணக்கு தயார் பண்ணவேண்டிய கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கணக்கு முறையை ரத்து செய்யவேண்டும். உத்தேசமாக விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிப்பு இருந்தாலும் கூட, தொல்லையாக இருக்கிறது. கணக்கு முறையிலும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, விவசாய வருமான வரியை அடியோடு ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, பெரிய விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஏறக்குறைய கடன் பட்டாத விவசாயியே கிடையாது. சர்க்கார் கணக்கைப் புரட்டிப்பார்த்தாலே தெரியும். எந்த லோகை இருந்தாலும் கூட பெரிய விவசாயிகள் கடன்பட்டிருப்பார்கள். இந்த நிலையிலே விவசாய வருமான வரி எப்படிச் செலுத்துவது? பொதுவாக தொழில் அதிபர்களும், பல வியாபாரக்காரர்களும் பணம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைப்போல பெரிய விவசாயிகளை எண்ணக்கூடாது. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு கடனாளியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட விவசாய வருமான வரியை நீக்கி லொழிய பெரிய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியாது என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன். பெரிய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்கினால் தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உணவுப் பஞ்சம் நீங்குமே ஒழிய சிறிய விவசாயிகள் கொடுக்கின்ற நெல்லில் இருந்து உணவுப் பஞ்சம் நீங்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே, பெரிய விவசாயிகளுக்கு உபத்திரவம் தராமல் விவசாய வருமான வரியை அடியோடு நீக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டில் நகர்புறத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அதைப்போல கிராமப்புறங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதற்குக் கணிசமான பணத்தை ஒதுக்கி கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கினால்தான் நகர்புறத்திலிருக்கிற அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலையும் உயர்த்தப்படும். ஆகவே, கிராமப்புறத்திலுள்ள மக்களுடைய நிலையை நமது அரசு கண்கூடாக கவனிக்க வேண்டும். எந்தக் கிராமத்தைப் பார்த்தாலும், போக்குவரத்து வசதி சரிவர கிடையாது. வைத்திய வசதி கிடையாது, கல்விக்கூடமோ கிடையாது. அம்மாதிரி கிராமங்களில் அநேகம் இருக்கின்றன. கிராமப்புறத்தை நல்ல நிலையில் ஆக்கவேண்டுமானால், அதற்கு ஸ்பெஷலாக தனியாக பணம் ஒதுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிராமப்புறத்து மக்களை மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியாது. அதையும் அண்ணா அவர்களுடைய அமைச்சரவை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பெரும்பகுதி தனியார் துறையில் உள்ள பஸ் ஸ்டாண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டாகிவிட்டது. அந்த பஸ்களுடைய நிலை என்ன, அந்த பஸ்களையெல்லாம் இனிமேல் என்ன செய்வது என்ற நிலையைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட் விளக்கமாகக் கூறவில்லை. பஸ்களை அரசு எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு நஷ்டஈடு ஏதாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று பஸ் முதலாளிகள் சொல்கிறார்கள். அதை எப்பொழுது கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் சரி, இல்லையென்றால் அந்த பஸ்களை எங்கே கொண்டு போய்விடுவது என்ற ஒரு பெரிய சங்கடமான நிலைகூட அதில் ஏற்படும். பஸ்தொழிலாளர்களை என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற நிலையைப் பற்றியும் இந்த அறிக்கை எடுத்துக்கூறவில்லை. அவர்கள் கஷ்டமான நிலைக்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே, பஸ்தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் நடத்துகிற பஸ்களில் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்துகிற பஸ்களைப் பார்த்தால், சில பஸ்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன, ஒரு சில நல்ல முறையில் நடக்கிறது. அரசாங்கம் இதுவரையில் நடத்துவந்த பஸ்களிலே பல ஊழல்கள் இருந்தன. பஸ்களும் சரியான நிலையில் இல்லாமலும் இருந்துவருகிறது. இப்பொழுது நிறைய பஸ் ஸ்டாண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் அந்த நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே சீர்திருத்தி நாட்டுக்குப் பயன் தரக்கூடியதாக செய்ய வேண்டும். நல்ல வாகனங்களாக இருக்கவேண்டும், சரியான வாகனங்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது டி.வி.எஸ்.ஸ்தாபனம் நடத்துகின்ற பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பஸ்கள் சுகமாக இருக்கின்றன. அதைப்போல அரசாங்கத்தின் பஸ்களும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1967 ஜூன் 24]

என்னுடைய தொகுதியிலே திருவாடானை தாலுகா இருக்கிறது. திருவாடானை, தாலுகா தலைநகரம். வெளியூர்களில் இருந்து செல்லுகிற ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் திருவாடானைக்குள் செல்லாமல் போகின்றன, ஒரு மைலுக்குப் பக்கத்திலே போய் விடுகின்றன. ஆகவே, திருவாடானையில் இருக்கிற பொது மக்கள் இந்த பஸ்களிலே பிரயாணம் செய்வதற்கு முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, எல்லா ஸ்டேட் பஸ்களும் திருவாடானைக்குள் போய்வருவதற்கு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. எனது தொகுதியில் ஜீவ நதிகளே இல்லாமல் இருக்கிறது. காவேரி ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் மூலம் என்னுடைய தொகுதிக்கு தண்ணீர் கொண்டு போகலாம் புதுக்கோட்டை வசயாக அதற்குழிப்பாடு செய்து தரவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் பெரியாற்றுத் தண்ணீரை கொண்டுவருவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கூட மணிமுத்தாறிலே இரண்டு, மூன்று அணைக்கட்டுகள் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதன் வழியாக எனது தாலுகா முழுவதற்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திலே பங்கு கொள்வதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையில் அதேகம் முறையில் மாற்றம் இருக்கிறது. புதிய வகையில் ஏழை எளியவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கும் வகையில் பிரச்சினைகள் அணுகப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், மேலும் சில விஷயங்களையும் மிக மிக அவசியமாகக் கருதவேண்டும் என்கின்ற முறையில்தான் சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப் பார்க்கும் போது, அரசு மாற்றத்திற்குப் பிறகு, சமூக நீதி எதிர்பார்க்கப் பட்டது. அப்படி அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் முறையில் அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழில் தகராறு ஏற்பட்டாலும் சரி, விவசாயத் தகராறு ஏற்பட்டாலும் சரி, கடந்த அரசு செய்தது போலவே போலீஸ்காரர்களை நிறுத்தி வைப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே, நெய்வேலியில் பள்ளாண்டுக்குள்ளேயே போலீஸ்காரர்கள் வைக்கப் பட்டிருந்ததாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. தொழிலாளிகளுக்கு அரசியல், சட்டப்படி, போராட்டம் நடத்தவும், ஸ்ட்ரைக் நோட் டீசு கொடுக்கவும் உரிமை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது,

1967 ஜூன் 24] [திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

ப்ளாண்டுக்குள்ளேயே போலீசார் வைக்கப்படும் நிலைமை நம்முடைய இந்த சர்க்காரில் ஏற்பட்டால் அது மிக்க வருந்தத் தக்கதாகும்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்திக்கு முதலிடம் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த பட்டில்டில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப் பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சரும், மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரும் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்து, சாகுபடி பிரச்சினைகள் பற்றியும், கருத்து அரங்கு நடத்தி முடிவுகள் எடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அதே நேரத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் எங்கள் மாவட்டத்திலே கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. நிலமற்ற விவசாயிகள், இந்த மடாதிபதிகளுடைய சம்மதம் இல்லாமல் கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது தனியாகவோ விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்றால், அதிகப் படியான உற்பத்தியைக் கொடுக்கமுடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டங்களில் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அதைத் தவிர்த்து, சுட்டாயக் கூட்டுறவுச் சாகுபடிக்கு நிலங்களைக் கொண்டு வர அரசாங்கம் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால், அதிகமான உற்பத்தியைப் பெறமுடியும், அதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆறுகளும், வாய்க்கால்களும் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. அவற்றைச் செப்பனிட்டால், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் நீர்ப்பாசனம் இல்லாமல் இருப்பவை பலன் பெறமுடியும். இன்றைக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக, 20 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும், அபிவிருத்திகள் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நிதிநிலை குறைவாக இருந்தாலும்கூட, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்தில், இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை இன்னும் சற்று விரிவு படுத்துவது நல்லது என்கிற காரணத்தால் அதில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் பகுதியில் அதிகமாக பலர் ட்ரில்ல்கள் வேண்டும். அங்கே போர் வெல்களுக்கு வசதி குறைவு.

வாஸ்தவமாகவே, உச்சவரம்புச் சட்டத்தை விமரிசனம் செய்து, பரிசீலனைக்குப் பிறகு தக்க முறையில் திருத்தங்கள் செய்யப்படும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். நிச்சயமாக உச்ச

[திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1967 ஜூன் 24]

வரம்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே விவசாயிகள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி மாற்றத்திற்குப் பிறகு கட்டாயம் நீதி கிடைக்கும் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், திருவாரூர் வட்டத்திலே வேளுக்குடி என்ற கிராமத்திலே விவசாயிகள் சரியான ரிகார்டுகள் இல்லை என்று, 25, 30 ஆண்டுகாலமாக சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதோடு மட்டுமல்ல, அவர்கள் பேரில் வழக்குகள் போட்டு, சிறையிலும் தள்ளப் பட்டிருப்பதைக் கவனிக் கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான சமர்ப் பணம். ஆகவே, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை பரிசீலனை செய்து ஏழை உழவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும், அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியோடு, உணவுப் பிரச்சினைக்கு தொடர்ந்து கொள்முதல் நடத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். 1) ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட எல்லா விவசாயிகளிடமிருந்தும் மார்கெடபிள் சர்ப்ளஸ் கட்டாயமாக கொள்முதல் செய்யப் படவேண்டும். அதையும் அரசே நடத்தவேண்டும். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே அந்த முறையைக் கையாண்டால்தான், அரிசி முறையாகக் கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரிக் கொள்முதல் செய்யும் போது, அது வெகு ஜனக் கமிட்டி மூலம் செய்யப் படவேண்டும். அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுக்குத்தான், யார் அறுவடை செய்திருக்கிறார், யார் யார் எவ்வளவு நெல் வைத்திருக்கிறார்கள், எங்கே வைத்திருக் கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும். நான் சொல்லுகிறேன், இன்றைக்கும் எங்கள் மாவட்டத்திலே 48 படி கொண்ட மூட்டை 35 ரூபாய்க்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சிறிய படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அங்கே பதுக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், கட்டாய மாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அதுவும் வெகு ஜனக் கமிட்டியின் மூலம் அமுல் படுத்தவேண்டும். கொள்முதல் மூலம் இன்னும் நிறைய தாலியத்தை எடுக்கலாம், போதுமான அரிசியைக் கொடுக்கலாம். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தொடர்ந்து கொள்முதல் நடந்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட எல்லா விவசாயிகளிடம் இருந்தும் கட்டாயமாக கொள்முதல் செய்யவேண்டும். வெகுஜனக் கமிட்டி யின் கண்காணிப்பில் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 1,500-க்கு மேற்படாமல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கல்லூரிப் படிப்பில் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது. இருந்தபோதிலும், இது போதாது. அந்த வரம்பை 2,000 என்று உயர்த்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் என்.ஜி.ஓக்கள் குடும்பங்கள், ஆசிரியர்கள் குடும்பங்கள், அப்படிப்பட்ட மற்ற

1967 ஜூன் 24] [திரு. கெ. இரா. ஞானசம்பந்தன்]

வர்கள் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அந்த வகையில் வருமான உச்சவரம்பை உயர்த்த வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். போன கூட்டத் திலேயே குறிப்பிட்டேன். தனியார் கல்லூரிகளில் அட்மிஷன் மிகுந்த தொல்லையைக் கொடுக்கிறது. அந்த முறையில், தனியார் கல்லூரிகள் மேலும், சர்க்கார் கண்ட்ரோல் இருக்கவேண்டும். இன்றையதினம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் 525 மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தபோதிலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் 325 மார்க்குகள் வாங்கிய மாணவனுக்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். கேட்டால் தனிப்பட்ட கல்லூரி என்கிறார்கள். அதிர்ஷ்ட வசமாக நேற்று லயோலா கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தேன். மாணவர்களுடைய தந்தை களும், மாணவர்களும் குவியல் குவியலாகக் கூடியிருந்தார்கள். அங்கே கடலுளைப் பார்த்தாவும் பார்க்கலாம்போல் இருக்கிறது, அந்த பிரின்பிபாலிப் பார்க்க முடியவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்களும், மற்றவர்களும் அவதிப்படுகிறார்கள் அட்மிஷன் கிடைக்காமல். ஆந்திரா மாநிலத்திலிருந்து ஒரு அம்மையார், 475 மார்க்குகள் வாங்கியிருக்கும் மாணவனுக்காக அட்மிஷனுக்காக வந்திருந்தார்கள். நானும் ஒரு செனட் மெம்பராக இருந்தபோதிலும், முயற்சித்தும் பிரின்பிபாலின் பேட்டி கிடைக்கவில்லை. 325 மார்க்குகள் வாங்கி இருக்கும் மாணவனுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் நிச்சயமாக நம்முடைய அரசின் எல்லைக்குட்பட்ட இடத்தில், அட்மிஷன் பற்றி அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் கமிட்டி அமைத்து தக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் கல்வியில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். தனிப்பட்ட கல்லூரி களில் தன்னிஷ்டத்திற்கு, தங்களுக்குச் சாதகமாக எதை எதையோ செய்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மாணவர்களுடைய பரிதாப நிலையைப் போக்க நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக, சமீபத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சரை அவர்கள் பார்த்த பொழுது, அவர்களுடைய குறையைக் கவனிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகத் தெரிகிறது. வால்தவத்தி லேயே, அவர்களுடைய பிரச்சினை கவனிக்கப்படவேண்டும். பொருளாதார நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டும். அதோடு, கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கு ஆண்டு பூரா விற்கும் ரூ. 20 டி.ஏ. என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி யில்லாமல், அவர்கள் எத்தனை தடவை தாலூகா ஆபீசுக்கு வந்தாலும், அதற்கான டி.ஏ. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட

[திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1967 ஜூன் 24]

வேண்டும். கார்த்திகேயன் கமிட்டி சிபாரிசுபடி, இந்த ஜமாபந்தி முறையை கைவிட்டு, கிராமக் கணக்குகளை ஆடிட் செய்வது என்ற முறையை அமுல் படுத்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தனியார்ப் பள்ளிகளில் வேலை செய்யக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏதும் இல்லை. குறைந்தபட்சம் அவர்களுடைய ப்ராவிடென்ட் பண்டி லிருந்தாவது அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

மு.ப.
11-30

குறிப்பாக, இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன். விவசாய உற்பத்திக்கு முக்கிய மானவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளிகள் ஆகும். அவர்களுக்கு இந்த சமூகத்தில் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. சமீபத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எழுதினேன். கலெக்டர் அவர்களையும் சந்தித்தேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தில், என்னுடைய தொகுதியில் முத்தரப்பு மாநாடு ஒன்று நடந்தது. அதில் கூலிப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசினோம். உணவு உற்பத்திக்கு மிக முக்கியமான அம்சம் மனித சக்தி, அந்த மனித சக்தியைத் தரக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் நிச்சயமாக உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். வில்லியம் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன் வந்துள்ளேன். இந்த அறிக்கையில் வரவேற்கத்தக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பார்த்ததும், கொள்கை என்ன என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், இதில் அடங்கியுள்ள திட்டங்களைப் பார்த்த அளவில், ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் நமது முதல்வர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு என்றும், அதுதான் அவர்களுடைய கொள்கை என்றும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே கொண்டுவந்துள்ள திட்டங்களில் அதிகப் புதுமை இல்லை, புரட்சி ஒன்றும் இல்லை என்று நான் கூற முன்வந்துள்ளேன். ஏனெனில், இதிலுள்ள அநேக திட்டங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை அடிப்படையில் உள்ள திட்டங்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

வில்லியம்சிகள் நஞ்சு போல் உயர்ந்துவரும் இந்த வேளையில் உணவுப் பொருள்களின் விலையையும், குறிப்பாக அரிசி விலையையும் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தை வறட்சியான பிரதேசங்களில் முதலில்

1967 ஜூன் 24]

[திரு. எம். வில்லியம்]

ஆரம்பிக்காமல், சென்னை நகரிலும், கோவை நகரிலும் மாத்திரம் ஆரம்பித்திருப்பது சரியல்ல. சில மாதங்களாக, அரிசி விலை அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது என்று நான் கூறாமலேயே அரசினருக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகின்றேன். குறிப்பாக, என்னுடைய விளவங்கோடு தொகுதியில்—அது கோளத்திற்கும் நமது சென்னை மாநிலத்திற்கும் இடையில் உள்ளது—மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது என்றே நான் கூறுகின்றேன். அங்கு குடும்பக் கார்டு மூலம் ஒரு யூனிட்டிக்கு 500 கிராம் அரிசி அளித்து வருகிறார்கள். ஆனால், ரேஷினியூ அதிகாரிகள், கிராம மக்கள் வெளிச் சந்தையில் அரிசி விற்கக்கூடாது என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதன் மூலம், தனியார் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக இரண்டு, மூன்று படி அரிசி வாங்கினால், அதை அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். அதே போல், மில்களுக்கு நெல்லைக் கொண்டு போகும்போதும் பறிமுதல் செய்வதினாலும், வெளிச் சந்தையில் அரிசி கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக ஜனங்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். 500 கிராம் அரிசி எத்தனை நாட்களுக்கு போதுமானது? இரண்டு நாட்களுக்கு போதுமானது. ஆகவே, வெளிச் சந்தையில்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசு இதைச் சற்றுக் கவனித்து, முழு ரேஷனை விளவங்கோடு தாலுக்கா மக்களுக்கும் கல்குளம் மக்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும் என்றும், ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை அங்கே நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கலப்புத் திருமணத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். இது ஒரு நல்ல கொள்கை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஜாதிப் பித்து அதிகப்பட்டிருக்கும் நமது தமிழகத்தில் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு இது மிகவும் சிறப்பான பணி என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்குக் கலப்புத் திருமணம் ஒரு உதவியாக இருக்கக் கூடும். ஆனால், ஒரு பதக்கம் கொடுப்பதாலோ அல்லது பாராட்டுக் கூட்டம் நடத்துவதாலோ அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது என்பதையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். சில உறுப்பினர் இங்கே கூறியதைப் போல, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு, தகுதிக் கேற்றபடி சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் முதல் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் அமர்த்துவது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு ஏற்ற பதவி உயர்வையும் அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்குத் தகுதி இல்லாதவர்களுக்கு, சிறு சிறு தொழில்களை நடத்த வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். பொற்கொல்லர்களுக்கு அப்படிச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். அதுபோல, கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கும் உற்சாகத்தை ஊட்டவேண்டும், அதற்கு ஆளுங்கட்சியினர் வழிகாட்டியாக, எடுத்துக்காட்டாக இருப்பார்களானால் நிச்சயமாகக் கலப்புத் திருமணம் அதிகமாக நடைபெறும்;

[திரு. எம். வில்லியம்]

[1967 ஜூன் 24]

ஒரு வேளை நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய சமுதாயம் வெகு சீக்கிரத்தில் உருவாகவும் கூடும். அது அரசியலமைப்பின் குறிக்கோளாகவும் இருக்கிறது. ஐந்தி மதச் சார்பற்ற ஒரே நிலையிலுள்ள சமுதாயத்தை நிறுவ வேண்டுமென்பதும் அரசியலமைப்பின் குறிக்கோளாகும்.

நில வரியை இந்த அரசு புஞ்சை நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் குறைத்திருக்கிறார்கள். நஞ்சை வரியையும் குறைக்க வேண்டும். அதைக் குறைக்கத்தான் போகிறார்கள். அதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரத்தான் போகிறார்கள். விவசாய வருமான வரி இப்பொழுது செலுத்தி வருகிறோம். அதற்கு சட்டமும் இருக்கிறது. சட்டத்தில் கம்பவுண்டிங் ஏற்பாடும் இருக்கிறது. அந்த நல்ல ஏற்பாட்டை எடுத்துவிடக் கூடாது. ஏனென்றால், கணக்கு வைப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தின்படி, ரூ. 3,600 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் குறைவு. இது பழைய கணக்கின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட வரம்பாகும். ரூ. 6,000 வரை வரம்பை உயர்த்தவேண்டும் என்ற நெடுநாளைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுது வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வரம்பைக் கூட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பதினேந்தாயிரம் ரூபாய்வரை வியாபாரிகளுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ரூ. 50,000-க்கு மேற்பட்ட விற்பனைக்கு கம்பவுண்டிங் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களை வரவேற்கின்றேன்.

பி.யு.சி. வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் ஒரு எண்ணம்தான். அதை நமது பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களே வெளிப்படையாகக் கூறினார்கள். இப்பொழுது கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், வரம்பு ஏற்படுத்தியிருப்பதனால் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். வருமான சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குக் கிராம அதிகாரிகளிடமும், தாசில்தாரிடமும் போகவேண்டும். அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லை கொஞ்ச நஞ்சமாக இருக்காது. பல நாள் அலைந்தாலும் சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்காது. அதனால் ஊழல்களும் நடமாடக் கூடும். சர்ட்டிபிகேட் கிடைப்பதில் தாமதமோ, ஊழலோ இல்லாமலிருக்கும்படி தக்க நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பஸ்களை நாட்டுடைமையாக்குவது நல்ல ஏற்பாடுதான். விடியில் ஓடும் சர்வீசைப் பொறுத்தவரையில் நஷ்டம் என்பதையும் நாம் ஆலோசிக்கவேண்டும். முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஓராண்டில்

1967 ஜூன் 24]

[திரு. எம். வில்லியம்]

நஷ்டம் ஏற்படுமானால், பஸ்களைத் தேசியமாக்குவதில் எந்தவந்தமான பிரயோசனமும் இல்லை. ஆகவே, நஷ்டத்தைத் தவிர்க்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். வருமானக் குறைவுக்குக் காரணம் என்ன, ஊழல்கள் ஏன் நடக்கின்றன என்பதை குறித்து ஆராய்வதற்காக கமிட்டியொன்றை அரசாங்கம் நிறுவி ஆலோசித்தால் நல்லது. அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எழுபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள பஸ் சூட்களை தேசியமாக்காததற்கு திட்டமிடுப்பதை, ஐம்பது மைல்களுக்கு என்று மாற்றினால் நலமாயிருக்கும். ஆனால், அதற்குத் தகுந்த முன் ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டு, அதன்பின் ஐம்பது மைல்களுக்கு மேல் உள்ள பஸ் சூட்களை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ப்ராஸ்பெரிடி ப்ரிகேட் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள கிராமத் தொண்டர் படையினரும் இதே வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். பாரத் சேவக் சமாஜ் இருக்கிறது. அவர்களும் இப்படிப்பட்ட வேலையைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கத் தரப்பில், சிரணி என்ற பெயரில், ப்ராஸ்பெரிடி ப்ரிகேட் என்று கொண்டுவருவது சரியா, அது செம்மையாக, நன்றாக நடக்குமா, ஒருவிதக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அது வந்துவிடாதா, சிரிந்து போகாதா என்பதையெல்லாம் அரசினர் சிந்திக்க வேண்டும். அது மிகவும் சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம் என்பதை மட்டும் அரசினருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தாலுக்காவைப் பொறுத்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அங்கே பல கல்லூரிகள் இருந்தாலும், சர்க்கார் கல்லூரி ஒன்றும் இல்லை. இந்த வருஷம் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு சர்க்கார் கல்லூரியை அங்கே கட்டாயமாகக் கட்ட முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மாதிரிப் போதாது. அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியையும் ஆரம்பிக்க சகலவிதமான வாய்ப்பும் இருக்கிறது. தக்கலையில் 150 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயக் கல்லூரியொன்றை அங்கே ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் மிகவும் படுமோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. கருங்கல் உயர்நிலை பள்ளிக்கூடத்தை டெம்பரரி ஷெட்களை அமைத்து நடத்துகிறார்கள். எந்த நேரத்தில் ஷெட்கள் விழுமோ என்ற நிலை இருக்கிறது. மழை பெய்தால் உள்ளே இருக்கமுடியாது. ஆகவே நல்ல முறையில் ஷெட்டுகள் கட்ட கலெக்டர் அவர்கள் ஜி. ஓ. (G.O.) அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக ஸ்திரமான ஷெட் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்

[திரு. எம். வில்லியம்] [1967 ஜூன் 24]

கொள்கிறேன். இவ்வண்ணமாக பள்ளிகளை நல்ல முறையில் அமைத்து, சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கடல் அரிப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விளவங்கோடு தாலுகாவில் கடல் அரிப்பின் காரணமாக, கடலோரத்தில் உள்ள சுமார் 150 மீனவர்களுடைய வீடுகள் நாசமாயின. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கடல் அரிப்பு அடிக்கடி ஏற்படாமலிருக்க தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்து பாறைகளை உபயோகித்து தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களையும் அயல் மாவட்டங்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. தேர்தல் நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களையோ, மற்றுமுள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களையோ அனுகவேண்டிய அவசியமில்லை. நாங்கள் மக்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டவர்கள். மக்களோடு எங்களுக்கு நேரடியாகத் தொடர்பு இருப்பதால் நாங்கள் பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எல்லாக் கமிஷனர்களையுமே மாற்றியிருப்பதனால் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்விதமாகப் பாரபட்சமான நிலையில் அரசாங்கம் செயல்படுவது சரியல்ல, ஒழுங்குமல்ல. இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். நல்ல ஆட்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகம், சேலம் உருக்காலை இவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவர கிளர்ச்சி ஆரம்பிப்பது சரியல்ல. நம் திட்டத்தில் பீகிங் அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள், மாஸ்கோ அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள், நாச சக்திகள் எல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளும். ஆகவே, நல்ல முறையில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றால், இந்தச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு அதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டமும் தூத்துக்குடி துறைமுக திட்டமும் தென்னாப்பிரிக்காவில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியம். நம்முடைய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சொன்னது போல் பொக்காரோ திட்டத்தை கட்டுப்படுத்தி அதில் அட்டிக் கொள்ளும் பணத்தைக் கொண்டும் மற்றும் மைசூரிலும், ஆந்திராவிலும் நமது மாநிலத்தில் சேலம் உருக்காலையும் ஆரம்பிக்க ஒரு ஏற்பாடு செய்ய, மத்திய சர்க்காரைத் துண்டிவேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்டால் நம்முடைய தலைவர்கள் இந்தச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஏமாறாத முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

1967 ஜூன் 24]

* திரு. க. ம. துரைராஜ் : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு நல்கிய உங்களுக்கு என் நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டமானது உண்மையிலே பார்க்கப்போனால் இயற்கைக்கும், அறிவுக்கும் ஒத்தவாறு அமைந்திருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ந்து பாராட்டுகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களை ஏழை மக்கள் நல்ல விதத்திலே பாராட்டுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய ஆட்சியின் நோக்கங்கள் எல்லாம்—எண்ணங்கள் எல்லாம்—சிந்தனைகள் எல்லாம், ஏழை மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்லபடியாகவும், சுபிட்சமாகவும், சுகாதார வசதியோடும் அமைத்துக்கொண்டு வாழவேண்டுமென்பதேயாகும். அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் தீட்டித் தத்திருப்பதை—நாம் ஏழை மக்களுடைய முகத்தைக் கண்டாலே ஒப்புக்கொள்ளும் சீரிய திட்டமாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஏழை மக்களுடைய உள்ளத்திலே நீங்காத இடத்தைப் பெற்று, எந்தத் தீய சக்திகளாலும் அழிக்க முடியாத அளவுக்கு அமைந்திருக்கின்றன. ஏழை மக்கள் இந்த ஆட்சியை மனமாரப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்தத் தருணத்திலே எனது காங்கிரஸ் நண்பர்கள், “இன்று இந்தத் திட்டத்திலே புதுமையும் வினோதமும் இல்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அப்படித்தான் பேசுவார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய உள்ளத்தை ஊன்றிப் பார்த்தால்—ஊடுருவிப் பார்த்தால் நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தை, நம்மைவிட அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்பது தெற்றென விளங்குகிறது. இந்த ஆட்சி தந்திருக்கும் திட்டங்களை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று நாட்டிலே இருக்கும் 300 கோடி ரூபாய் கடனையும், அதற்கு நாம் கட்ட வேண்டிய 14 கோடி ரூபாய் வட்டித் தொகையும் கூட எண்ணிப் பார்க்காமல், ஏழை மக்களுக்காகப் பாடுபடும் ஆட்சியை—ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடும் இந்த நல்லாட்சியை—உண்மையிலேயே நல்ல மனம் படைத்திருந்தால் மத்திய அரசாங்கம் நம் மாநிலத் திட்டத்தை வரவேற்று உதவி செய்திருக்கும். ஏழை மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்ற இந்த மாநில சர்க்காருக்கு நல்ல விதத்திலே தொகையை ஒதுக்கித் தர வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, மாநில அரசின் கோரிக்கைகளை மறுப்பது என்றால் நிச்சயமாக மத்திய அரசின் போக்கு நல்லதாக இல்லையென்பதை எடுத்துக்கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று நல்ல விதத்திலே கொள்முதல் செய்து 5 லட்சம் டன் உணவுத் தானியங்களைச் சேர்த்திருப்பது வரவேற்கவேண்டிய விஷயமாகும். மத்திய அரசாங்கம் கோதுமைக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதுபோல, எண் அரிசிக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்] [1967 ஜூன் 24]

மக்கள் கேட்கிறார்கள். வட நாட்டில் உள்ளவர்கள் கோதுமையைச் சாப்பிடுகிறார்கள். தென் நாட்டில் உள்ளவர்கள் அரிசியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். எனவே, கோதுமையைச் சாப்பிடும் வட நாட்டில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் முதலிடம் தந்து உதவித் தொகையைக் கொடுக்கிறது. அப்படிப் பாரபட்சம் காட்டாமல் ஏழை மக்களை வாழ வைக்கக்கூடிய இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவர்களுடைய நல்ல கோரிக்கைகளை அவ்வப்போது நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அரசு ஒரு கோடியே 4 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்திற்கான தீர்வையை அடியோடு அகற்றிக் கொடுத்திருப்பதை உண்மையிலே பாராட்டுகிறோம். ஏழை விவசாயிகள் நிலைப்பது எல்லாம், “வாழ வைத்த தெய்வம்தான் இந்தப் புதிய அரசு” என்பதை நான் என் காதல் கேட்டிருக்கிறேன். மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். பெரும் நிலக் கிழார்கள் நஞ்சை நிலத்தை புஞ்சை நிலமாகப் பயன்படுத்தி வருவதை தடுக்க இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். இன்று நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஏழை மக்கள் அவைகளில் பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பதனைந்து, இருபது ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்திற்கு அபராதத் தொகையை அதிகமாக இன்றுவரைக்கும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்தப் புதிய அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் அந்த நிலங்களைப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இன்று ஏழைமக்கள் தங்களுடைய நிலங்களை உரிய காலத்தில் உழுவதற்கு வகையற்று இருக்கிறார்கள். டிராக்டர்களை வாங்குவதற்குப் போதிய பணம் இல்லாமல், டிராக்டர் வைத்திருப்பவர்களிடம் அதிக வாடகையைக் கொடுத்து அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய புதிய அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு டிராக்டர்கள் கொடுத்து குறைந்த வாடகையில் ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவல் துறையைப்பற்றி நம் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் “காங்கிரஸ் கூட்டத்திலே கல் வீசப்பட்டது. காவல் துறை அதிகாரிகள் சரிவர நடந்து கொள்ளவில்லை” என்று புகார் கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே நடந்த ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியிலே கரிகலவாக்கம் என்ற கிராமத்தில் திருவிழா ஒன்று நடந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கடவுளைக் காண்பதற்காக கோவில் உள்ளே சென்றார்கள். அந்த நேரத்தில் பணம் படைத்த சீமான்கள் அவர்களை அடித்து வீரட்டினார்கள். அவர்கள் எல்லாம் போய் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே புகார் கொடுத்த நேரத்தில், அந்த நல்ல உள்ளம் படைத்த போலீஸ் அதிகாரி அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அழைத்துக்

1967 ஜூன் 24] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

கொண்டு வந்து கோவிலின் உள்ளே போகச் செய்தார்கள். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அந்த போலீஸ் அதிகாரி மீது புகார் ஒன்று கூறப்பட்டது. “போலீஸ் அதிகாரி கோயில் உள்ளே சென்று நகைகளைத் திருடி விட்டதாக கேஸ் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மதிப்புமிக்க உறுப்பினர்கள் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்? அதுமட்டுமல்ல. இந்த ஆட்சியிலே போலீஸ் காவலர்கள் நல்ல விதமாக கடைமையுணர்வோடும், கண்ணியத் தோடும் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று பஸ் போக்குவரத்து பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கூறுவதற்குக் காரணம் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் அரசாங்கப் பஸ்களில் செல்வதற்கு மிகவும் பெருமைப்படுகிறார்கள். அரசாங்கப் பஸ்கள் குறைந்த கட்டணமாகவும், விரைவிலே செல்லக்கூடியவைகளாகவும் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களிலே நல்ல சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளில் எல்லாம் அந்தப் பஸ்களை விடும்படி இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையிலே ஒடும் பஸ்களை சென்னை நகரசபையே எடுத்து நடத்துவதற்கான வழிவகை செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரை நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் சலுகை தருகிறார்கள். அந்தச் சலுகையை மற்றவர்களுக்கும் தரவேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். அந்த நல்லவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவர் டாக்டர் திரு. அம்பேத்கர் அவர்கள் ஆங்கிலேயர் கூட்டிய முதல் இரண்டு வட்ட மேஜை மகாநாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அந்த மகாநாட்டிற்கு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சென்றிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அம்பேத்கார் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனி மாநிலம் வேண்டுமென்று கேட்டார். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் 72 தனி இடம் வேண்டுமென்று வாதாடினார். அதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் காந்தியைப் பார்த்து, “நீங்கள் சதந்திரம் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் இரண்டு பேரும் ஒற்றுமையாக ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வாருங்கள்” என்று கூறினார்கள். அதன்படி தான் பூனா ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். பூனா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடுங்கள் என்று கேட்டபோது, “எங்கள் சமுதாயத்திற்கு என்ன சலுகை தருவீர்கள்?” என்று அம்பேத்கார் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்த நேரத்திலே காந்தியார் அவர்கள் ஏரவாடா சிறையில் 21 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஆனால் நல்ல உள்ளம் படைத்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அவருக்குத் தலைசாய்த்து கையெழுத்துப் போட்டார்கள். அதன்பிரகாரம்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனி இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்திலே வகை செய்யப் பட்டது. ஆனால் இன்று மத்திய அரசு கொடுக்கிறதா என்றால்

[திரு. ச. ம. துரைராஜ்]

[1967 ஜூன் 24]

கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்களே நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள், நான் இருக்கிறேன் என்பதாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மார்பைத் தட்டிக்கொண்டு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய சலுகையை அளிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நானும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தலைவணங்கி, பாராட்டி நன்றிகூறி என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. க. ர. நல்லசிவம்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வந்திருக்கக் கூடிய புதிய சர்க்கார் புதிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இங்கே வைத்திருக்கிறது. அதிலே நான் பார்த்தது எல்லாம் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ராஜ்ய மக்களிடத்தில் பயபக்தியோடு அந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக உணர்கிறேன். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்கார்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறபோது மத்திய சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரம், மாநில சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரம் இவற்றைக் கணக்கிலெடுத்துப் பார்க்கிறபோது ராஜ்ய சர்க்கார்களுடைய திட்டம் ஒரு புரட்சிகரமான நிலையில் இருக்க முடியாது என்பதை எல்லா உறுப்பினர்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இது இங்கே மாத்திரம் அல்ல. இன்றைக்கு இந்தியா பூராவிலும் எங்கெங்கு காங்கிரஸ் அல்லாத அமைச்சரவை அமைந்திருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அனுபவம், சமீபத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத மந்திரி சபையில் அங்கம் வகிக்கக் கூடியவர்களுடன் கலந்து பேச வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் எல்லோரும் இந்தக் குறைபாட்டை உணர்கிறார்கள், சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம்—மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாக வரம்பு இவ்வளவுதான் என்பதை ஏற்படுத்திவிட்டு, மற்ற நிர்வாகப் பொறுப்பு எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு வரக்கூடிய ஒரு குழ்நிலை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தான் முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அடிப்படையில் சில முயற்சிகள் தோன்றின. அவை உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய வையாக இல்லை. அதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்டால் ஆங்காங்கே பல்வேறு கட்சிகளைக் கொண்டு மந்திரிசபை அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும் தான் எதிர்க்கட்சி ஒன்று முழு ஆட்சிப்பொறுப்பில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையில் பார்த்தாலும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது சரிப்பட்டுவரும் என்று நம்புகிறேன். அவர்களை எல்லாம் ஒருமைப்படுத்தி மேலும் அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு என்று சொல்வதைவிட மத்திய அரசுக்கு குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் ஒன்று பாதுகாப்பு, இரண்டு வெளிநாட்டு உறவு, மூன்று போக்குவரத்து, நான்கு தபால்-தந்தி போக்குவரத்து, ஐந்து வெளிநாட்டு வியாபாரம் என்பதாக இப்படிச்

1967 ஜூன் 24] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

குறிப்பிட்ட அதிகார வரம்பை ஒதுக்கிவிட்டு மற்ற அதிகாரங்கள் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுவிட—நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முன் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் வருகிற ஐந்தாண்டுகளில் இல்லாவிட்டாலும் பிறகாவது மாநில அரசுகளின் நிதிவளத்தில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட வசதியாக இருக்கும். இந்திய சரித்திரத்திலேயே பெரிய விஷயமாக இருக்கும் என்பதை சபை முன்னால் வைக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நமது நிதிநிலை அறிக்கையில் நமது கொள்கைக்கு ஏற்ப முழு அளவில் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் சில அறிவிப்புகள் இருக்கின்றன. ஒன்று நிலத்தீர்வையை வஜா செய்வது இரண்டு போக்குவரத்துத் துறையை தேசியமாக்குவது—இவை போன்ற நான்கைந்து விஷயங்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றை வரவேற்கிறேன். ஆனால், இவற்றை துரிதமாகச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினை ஒன்று உணவாகும். இரண்டாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டம், மூன்றாவது நமது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஊதிய வேறுபாடு. இவற்றைப்பற்றி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைக்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கு ஏற்ப நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தாக வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்குள்ள நிதி சுரமத்தை நான் உணராமல் இல்லை. ஆனால் சர்க்கார் ஊழியர்களிடையே காணப்படும் சோர்வை நாம் ஏதாவது கொடுத்தி நீக்கியாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம். நாட்டிலே அது பெரிய அளவில் பரவி வருகிறது. சமீபத்தில் நான் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திற்குச் சென்று வேலைக்காகப் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று பார்த்தேன். 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் என்ஜினீயர் பட்டதாரிகள் மட்டும் 25 பேர்கள் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஏதாவது திட்டமிட்ட செயல்முறையை மேற்கொண்டாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அது பெரிய சிக்கலில் கொண்டு போய்விடும். கெரோ செய்வது—முற்றுகை யிடுவது என்பதான கிளர்ச்சியைப் பார்க்கிறோம். நக்ஸல்பரி என்பதான பேச்சும் கிளம்பியிருக்கிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்று செய்கிற இயக்கமாக அது உருவாகிறது. ஆகவே உடனடியாக அடிப்படையில் மாறுதல்களை நாம் செய்யாவிட்டால் அந்தக் கிளர்ச்சிகள் இங்கும் பரவக்கூடும். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வெளிநாடுகளில் இருந்து தானிய இறக்குமதி செய்வது, காட்டு முறையில்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[1967 ஜூன் 24]

உர விநியோகம் செய்வது, ஆடுதுறை 27 விதையைப் பரப்புவது என்பதை மட்டும் மேற்கொள்வதால் பயன் இல்லை. இதைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடந்த யுத்தம் முடிந்த பிறகு ஜப்பான் நாட்டின் மேலதிகாரம் அமெரிக்கா விடம் வந்தது. ஜப்பான் தேசம் நிலப்பரப்பில் குறைந்து, ஜனத்தொகையில் பெருக்கமுடைய நாடு. ஆனால் மக்கள் மிகச் சறுசறுப்புள்ளவர்கள். அமெரிக்காவுக்கு சோஷலிசத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும், ஜப்பான் நாட்டில் உள்ளவர்கள் யாரும் 7½ ஏக்கருக்கு மேல் நிலவுரிமை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்கிற நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப்படி நிலச்சீர்திருத்தம் அங்கே செய்யப்பட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் இத்தகைய நிலச் சீர்திருத்தம் நமக்கும் தேவை. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர் என்பதாக நில உடமை குறைகிறபோது தான் உற்பத்தி அதிகப்படும். அதற்கு வெவ்வேறு வாதங்கள் இங்கு வரலாம். உண்மை என்னவென்றால் எந்த அளவுக்குக் குறைவாக நிலம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அதிகம் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கம் விவசாயிகளிடத்தில் ஏற்படும். தூற்றுக்கு 65 பேர் விவசாய மக்கள். ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உடனடியாக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

12-00 ந.ப. ஆடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம், உணர்ச்சியற்ற ஒரு நிலை இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் கல்வி முறையின் அடிப்படைதான். எனவே, கல்வி முறையை மாற்றியமைப்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இப்பொழுது இருக்கின்ற உணர்ச்சியற்ற நிலையை போக்கமுடியாது, ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஊட்டவும் முடியாது. இப்பொழுது ஏராளமான பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் ஆரம்பித்து கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றில் படித்துவிட்டு வந்தவர்களுக்கு பின்னாலே வேலை கிடைக்குமோ அல்லது கிடைக்காதோ என்ற நிலைமையே இருந்துவருகிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கோ அல்லது வேலையை அவர்களாகவே தேடிக்கொள்வதற்கோ வாய்ப்புகள் இல்லாத நிலை இப்பொழுது இருக்கிற கல்வி முறையினால் இருந்து வருகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அல்லது பி.ஏ. படித்துவிட்டு வந்தாலும் உடனே காரியாலயத்தில் வேலை செய்யத் தான் தயாராக இருக்கிறார்களே தவிர, வேறு வேலைகளை அல்லது தொழில்களை அவர்களே செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் அதற்காக முன்வருவதும் இல்லை, காரணம் இன்றைக்கு இருக்கிற முறை அவர்களை அந்த முறையில் தயார் செய்வதில்லை. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

கடைசியாக, இந்தப் பட்ஜெட்டைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இதைச் சிறப்பான பட்ஜெட் என்று சொல்லாவிட்டாலும், இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வந்திருக்கிற புதிய சர்க்கார் கொண்டுவந்த பட்ஜெட்டை—முன்பு இருந்த சர்க்கார் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரே மாதிரியான பட்ஜெட்டைத்தான் கொண்டுவந்தார்கள், ஒன்று வரிகள் இருக்கும், இல்லாவிட்டால் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கும்—மக்களுடைய நன்மையை மனதிலே கொண்டு மக்களுக்குப் பயந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற முழு மனத்தோடு தயார் செய்யப்பட்ட பட்ஜெட் என்று கூறி இதை வரவேற்று நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே இந்தச் சபையின் முன்பு கொண்டு வந்திருக்கிற பட்ஜெட்டைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களைக்காட்டிலும் அவர்கள் கூறிய புகழுரைகளை காட்டிலும் மிகுதியாகக் கூற ஒன்றுமில்லை. எனினும் குறுகிய காலத்திலே கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டைக் குறித்து ஏதாவது சொல்லவேண்டுமானால் 18 மாத காலத்திலே இந்திய நாட்டுக்கு நல்ல முறையிலே கான்ஸ்டிடியூஷன் ஏற்படுத்தித் தந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் எவ்வளவு பெருமிதத்தோடு உயர்ந்த முறையில் உலக வாழ்க்கைக்கு ஒட்டிச்செல்லுகின்ற நடைமுறையில் அதைச் செய்துகொடுத்தார்களோ அந்த அளவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது என்றே நினைக்கிறேன். இதிலே வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள் பல இருந்தாலும் முக்கியமாக வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள் மூன்று இருக்கின்றன. ஒன்று அரிசி, இரண்டு பஸ், மூன்று சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற வரிச்சலுகைகள். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது தமிழருடைய பண்பாடு பற்றி எழுதப்பட்ட குறள்தான் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. அதை ஆக்கித்தந்த வள்ளுவருடைய ஞாபகம் வருகிறது. அதைப் பற்றிக்கூறும்பொழுது

“மும்மலையும் முந்நாடும் முந்நதியும் முப்பதியும்
மும்முரசும் முத்தமிழும் முக்கொடியும்—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தாரன்றோ
பாழுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.”

என்று புலவர் ஒருவர் அதற்கு இலக்கணம் கூறியிருக்கிறார். அதே மாதிரி இந்த பட்ஜெட்டும் மூன்று நல்ல அம்சங்களைப் பொருந்தியிருக்கிறது. அதிலே இருக்கிற காரியங்கள் நடைமுறைக்கு வர வேண்டுமென்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை. இதைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுது நான் சேர்ந்திருக்கிற அகில இந்தியக் குடியரசுக்கட்சியின் கொள்கைப்படி, இந்த நாட்டிலே உள்ள நஞ்சை புஞ்சை எல்லா நிலங்களும் தேசியமயமாக்கப்படவேண்டு

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1967 ஜூன் 24]

மென்பதுதான் என்னுடைய முதல் கோரிக்கை. அப்படிச் செய்தால் தான் நிச்சயமாக விவசாய அபிவிருத்தியும், முன்னேற்றமும் ஏற்படும். இல்லாமை, உணவுப் பஞ்சம் இவற்றைப் போக்குவதற்கு அது உதவும்.

பட்ஜெட்டிலே குடி நீர் திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது, பல பட்டணங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் தான் குடி நீர்த் திட்டங்கள் செய்யப் படுவதாகத் தெரிகிறது. கடற்கரை யோரமாக வாழ்கின்ற மீனவர்கள், ஆதி திராவிட மக்களுக்கு உதவக் கூடிய வகையில் நல்ல குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்றும் கிடை யாது. கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி திருச் சியிலே ஆராய்ச்சிக்குழு வொன்று ஏற்படுத்தி அது ஐந்தாண்டுத் தளாக ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, இன்னும் முடிவுக்கு வந்தபாடிಲ್ಲ. ஆகவே கடற்கரையோரமாக வாழ்கின்ற மீனவர்கள், பழங்குடி மக்கள் ஏனைய மக்கள் இவர்களுக்கு குடிநீர் குறுகிய காலத்தில் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், மராமத்து அமைச்சர் - அவர்களும் தஞ்சைக்கு வந்து பெரிய அரங்குகளை நடத்தி திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், முறையாக எப்படிச் செய்வது என்று, அப்படி முறைப்படுத்திய காலத்திலே இந்த மாநிலத்திற்கு 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் ஸ்டாலா விற்காக மட்டும் நாங்கள் கொடுத்த திட்டமே 14 கோடி ரூபாய்க்கு கொடுத்தோம். பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பொரு ளாதார வசதிகள் இல்லாததற்கு மத்திய அரசு அதைப்பற்றிக் கவனிக்காததற்கு பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப் பட்டன. ஆனால் மத்திய அரசைக் கேட்காமல் நாம் பல வகைகளில் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக நில சாஸனங் கள் பதியப்படுகின்ற நேரத்தில் அதற்காக ஸ்டாம்பு பேப்பர் களுக்காக ஒரு வருடத்திலே மகாணம் டிராவ்வுக்குமாக ஒரு கோடி ரூபாய் வரை கழிவுக் கட்டணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸ்டாம்பு விற்பனைக்கு, அதற்காக ஆகுகின்ற செலவு, பேப்பர் செலவு, அச்சினச் செலவு இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக 1½ கோடி வரை செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானத்தை நாமே எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஸ்டாம்பு வெண்டர்களிடம் விற்பனைக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்குக் கழிவுத் தொகை கொடுப்பதற்கு பதிலாக, தாலாகா ஆபீஸ் களிலும், யூனியன்களிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் விற்பனைசெய்து ஒரு கோடி ரூபாய்வரை மிச்சப்படுத்தலாம். அதன்மூலம் ஓரளவத் தொகையைச் சரிபடுத்த முடியும். கடந்த குறுகிய காலத்திலே தாலாகா ஆபீஸிலிருந்து, அதாவது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து சிறந்த முறையில் நிர்வாகம் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக டிரெஷரிகளையெல்லாம் தனியாகப் பிரித்தார்கள். தனியாகப் பிரிந்த பிறகு அங்கே ஒரு அதிகாரியும்,

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

நான்கு கிளார்க்குகளும், இரண்டு பியூன்களும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ரெவினயூ அதிகாரிகள் பொறுப்பிலே அது இருந்த பொழுது அதாவது ஆர்.டி.ஓ. பொறுப்பில் இருந்தபோது ரிட்டர்ன்கள் எல்லாம் 15 தேதிக்குள் திரும்பி வந்துவிடும். ஆனால், இப்பொழுது தனியாகப் பிரித்த பிறகு, சிறந்த முறையில் இல்லாமல் ரிட்டர்ன்கள் திரும்பி வருவதற்கு 25 தேதிகள் ஆகிறது. ஆகவே இதற்காகச் செலவிடுகிற பணம் ரூ. 96 லட்சம் வீணாகத் தான் போகிறது. இதையெல்லாம் எடுத்து அரிசி விஷயத்திலோ அல்லது நிலச் சீர்திருத்தம், குடிநீர், வடிகால் வேலைகள் போன்ற விஷயங்களிலோ செலவு செய்யலாம். இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்கள் தேசிய மபமாக்கப் படுவது சம்பந்தமாக 75 மைலுக்கு மேற்பட்ட வழிகளை எடுத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் குறுகிய காலத்திலேயே அதை 50-ஆக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். போலீஸ் தீர்வாகம் இருக்கிறது, அதுதான் நாட்டுக்கு ஜீவநாடி. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அலவன்ஸ் அதாவது டி.ஏ.-யைப் பார்த்தால், அமைச்சர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ எனக்குத் தெரியாது, பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு அதிகமான டி.ஏ. யைக் கொடுப்பதற்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு வேறு பல உதவிகளும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மடங்கள், கோவில்களின் நிலங்களை அந்தச் சர்க்கார் விட்டு விட்டது. இந்தச் சர்க்கார் அந்த நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும். அந்தக் கோயில் நிலங்களைக் குடிமராமத்து செய்ய முடியவில்லை. யூனியன் மூலமாகச் செய்யலாம் என்றாலும் மறுக்கிறார்கள். தருமபுரம் மடத்திற்குத் தரிசு நிலங்கள் 12,000 வேலி இருக்கிறது. திருவாடுதுறை மடத்திற்கு 6,000 வேலி இருக்கிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான நிலங்களை மராமத்து செய்யாமல் எப்படி அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்?

ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் சம்பந்தமாகப் பல்வேறு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. சர்க்கார் உத்தியோகங்களிலும், பஞ்சாயத்துக்கள், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் 16 சதவிகிதம் அவர்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த சட்டசபை அலுவலகத்திலேயே 16 சதவிகிதம் ஆதித் திராவிடர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் டிப்பார்ட்மெண்டிலேயே 16 சதவிகிதம் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எட்டளவில் சலுகைகள் என்று எழுதி வைத்து விட்டு நாங்கள் பிச்சை கேட்பதைப் போன்ற நிலையில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் உரிமையைக் கேட்கிறோம்; பிச்சை கேட்பதாக, யாசிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. கல்லூரிகளிலே 9 பர்சண்ட்தான் இருக்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 60 பி.டி.ஓ. கில் 20 பேர்கள்தான் ஆதித்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1967 ஜூன் 24]

திராவிடர்கள். கேட்டால் தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். தகுதியுள்ளவர்கள் எவ்வளவோ ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை. சிபாரிசு இல்லாத காரணத்தால் கிடைக்கவில்லை. கடந்த 18 ஆண்டுகளாக இந்த நிலைமையில் இருந்து விட்டோம். புதிய அரசால் அந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 14-6-1967-ல் கொடைக்கானலில் நடந்த ஸ்டேட் ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டியில் அமைச்சர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். கல்வியிலும், உத்தியோகத்திலும் நிரந்தரமான சலுகைகள் கொடுத்தே தீருவோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன்.

6. அறிவிப்புகள்.

(அ) வெட்டுத்தீர்மானங்கள் கொடுக்க காலவரம்பு.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): கோரிக்கைகள் 13-ல் இருந்து 47 வரைக்கான வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 26-6-1967 திங்கட்கிழமை நண்பகல் 12 மணி வரை பேரவையின் அலுவலகத்தில் கொடுக்கலாம் என்று அறிவிக்கிறேன்.

(இ) மசோதாக்களுக்கு திருத்தங்கள் கொடுக்க காலவரம்பு.

மாண்புமிகு தலைவர் : (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1967), தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967) ஆகிய இரண்டு மசோதாக்களின் திருத்தங்களை இன்று பிற்பகல் 3-30 மணி வரை சட்டப் பேரவையின் செயலாளரிடம் கொடுக்கலாம் என்று அறிவிக்கிறேன்.

5. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திருமதி சு. குப்பம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, ஏழைப் பெருமக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்தும் வகையில் அமைத்திருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறேன். தெளிவில்லாத நெஞ்சத்திற்கு வேண்டுமானால் இந்த பட்ஜெட் குழப்பமுள்ளதாக இருக்கலாம். ஏழைகளுக்கு நல்ல ஒரு எதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதற்கு இந்த பட்ஜெட் ஒரு விடிவெள்ளி. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் குத்தகைக்கு நிலம் அளித்து உதவி செய்தால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏதுவாக இருக்கும். விவசாயத் திள் பலனை இடையில் உள்ளவர்கள் விழுங்கிவிடாமல் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [திருமதி சு. குப்பம்மாள்]

புகழக வகுப்பில் சேருபவர்களில் ஏழைப் பிள்ளைகளைத் தவிர மற்றவர்கள் பணம் செலுத்த வேண்டுமென்று செய்திருப்பதைத் தனிப்பட்ட முறையில் வரவேற்கிறேன். உண்மையாகவே, பணம் கட்ட முடியாத ஏழைகளோடு வசதியுள்ளவர்களும் பயணம் செய்வதாக இருக்குமானால் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர் களுக்கும் கல்வியின் மீது அக்கறையும், பொறுப்பும் ஏற்படுவ தில்லை; கல்வியின் தரம் குறைகிறது என்பதே என்னுடைய தாழ் மையான எண்ணம். நகர் வாழ் மக்கள் நலத்தை மட்டும் கருதாமல் கிராமங்களுக்கும் இந்த அரசு நன்மை செய்கிறது என்பதை உணரும் வண்ணம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த நான்கு தேர்தலிலும் என்னுடைய தொகுதியில் தி.மு.க. வெற்றி பெற்று வந்துள்ளது. எதிர்க்கட்சி வெற்றி பெற்றது என்ற காரணத்திற்காக முந்தைய அரசு என்னுடைய தொகுதியின் முன்னேற்றத்தைக் கவனிக்காமலே விட்டு விட்டது; புறக்கணித்து வந்தது. இப்போதுள்ள அரசு ஒரு பெரிய, சிறந்த திட்டத்தைத் தீட்டி எங்கள் தொகுதி முன்னேற வகை செய்து தருமாறு வேண்டுகிறேன். ஏழைப் பெண்கள் வளம் பெறும் வகையில் ஒரு சிறு தொழிற்சாலையை எனது தொகுதியில் உடனடியாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன். நானும் எனது தொகுதி வாழ் மக்களும் அறிஞர் அண்ணாவின் இந்தத் தமிழக அரசுக்கு உண்மையான ஒத்துழைப்புக் கொடுப்போம் என்று உறுதி கூறு கிறேன். எங்கள் ஊரில் இருந்து ஆஸ்பத்திரி மிகுந்த தொலைவில் இருப்பதால் பிரசவ சமயத்தில் மக்கள் மிகவும் தவிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே முன்பு இருந்த ஒரு ஆஸ்பத்திரியை மீண்டும் திறந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவிப்பது போன்று, 20 வயதில் இருந்து 25 வயது வரை உள்ள விதவைகளுக்கு மறுமணம் செய்து வைக்க வழி செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது நிதி நிலை அறிக்கையோடு, முதலமைச்சர் அவர்களின் உரையோடு கொடுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட இணைப்பில், தமிழ் நாட்டில் நமது அரசாங்கத்திற்குக் கடன் பொறுப்புகள் 486 கோடி ரூபாயாகவும், சொத்துப் பெறுமானம் 579 கோடி ரூபாயாகவும் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடனுக்கும் அதிகமாக 93 கோடி ரூபாய்ச் சொத்துக்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க பல இடங்களிலும் முந்தைய சர்க்கார் அதிகக் கடனை வைத்துவிட்டது என்று பேசப்பட்டு வருகிறது. சர்க்காருடைய அறிக்கையின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாலே இருக்கும் சொத்து மதிப்பு கடன் தொகையை விடப் பல கோடி ரூபாய்

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1967 ஜூன் 24]

அதிகமாக இருப்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது சொத்துள்ள ஒரு தகப்பனருடைய கடனை, சொத்தில் ஒரு பகுதியை விற்று விட்டு கடனை அடைப்பதுதான் நல்ல யோசனைக்கு அடையாளம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், நல்ல திறமைசாலியாக, உழைக்கக்கூடிய வாரிசாக இருந்தால் வைத்து விட்டுப் போன சொத்தில் இருந்து நல்ல விதத்தில் சம்பாதித்து இருக்கும் கடனை அடைப்பதுதான் நல்ல வாரிசாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியில் சில மாறுதல்களைச் செய்து அதிகப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதன்காரணமாகப் பண்டங்களின் விலைவாசி ஏறத்தான் செய்யும்.

மான்யபாக்கரடமிருந்து ஹோல்சேலருக்கும், ஹோல்சேலரிடம் இருந்து, ரீட்டேலருக்கும், ரீட்டேலரிடம் இருந்து கன்ஸுமர் களுக்கும் பண்டங்கள் போகும்போது ஒவ்வொரு கை மாறும் போதும் ஒவ்வொரு தடவையும் விற்பனை வரி ஏறவதும் பண்டங் களின் விலை அதிகமாவதும் என்று இப்படியாக விலைவாசியேற்றம் தான் ஏற்படுமே தவிர, விலைவாசி குறையும் வாய்ப்பு இன்று இருப் பதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய பணத்திற்கு 14 கோடி ரூபாய் நாம் வட்டி கொடுக்க வேண்டு மென்று இதில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறதே தவிர நாம் கொடுத் திருக்கும் பணத்திலிருந்து நமக்கு 19 கோடி ரூபாய் வட்டி வரு வதைப் பற்றி இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் வட்டித் தொகையைத் தள்ளித் தரவேண்டுமென்று கோரும் நாம், நாம் யார் யாருக்கு, எந்தெந்த நகர சபைகளுக்கு எந்தெந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோமோ அவர்கள் எல்லாம் வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்மை அவர்கள் கேட்டால் நம் நிலை என்னவாகும் என்பதைப்பற்றி இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

நம் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும், நகரசபைகள், ஸ்தலஸ்தா பனங்கள் இவைகளில் பணியாற்றும் சிப்பந்திகளுக்கும் இடையே உள்ள ஸ்கேல் ஆஃப் பே—ல் பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன சிப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கத் துறையில் வேலை செய்பவர்களை விட ஸ்கேல் ஆஃப் பே மிகக்குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே எல்லோருக்கும் ஒரே அளவில் ஒரேவித ஸ்கேல் ஆஃப் பே-யைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசபைச் சிப்பந்திகளுக்குப் பென்ஷன் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதைக் கவனித்து நல்லமுறையில் அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகர சபைகளுக்கு கல்விக்காக மான்யம் அளிக்கும்போது தனியார் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற அளவிற்கு முழுமையும் அளிக்கப் படுவதில்லை. நகரசபைகளுக்கு டீச்சிங் கிராண்ட்டில் பாதிதான்

1967 ஜூன் 24] [திரு. நா. காகிராமன்]

கொடுக்கப்படுகிறது. கல்விக்காக 1,25,000 ரூபாய் செலவு செய்கிற சும்பகோணம் நகரசபைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக 95,000 ரூபாய்தான் கிராண்டாக கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்கி 30,000 ரூபாயை நகரசபை மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும் வரிப் பணத்தில் இருந்துதான் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் தனியார் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு முழுமையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

நகரசபைகளுக்கு மோட்டார் வாகனங்கள் வரியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் தொகை மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு சீட்டுக்கு, ஒரு க்வார்ட்டருக்கு 17½ ரூபாய் எனறிருந்தபோது எந்த அளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அதே அளவுதான் இன்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போதுள்ள புது வரித்திட்டம் மூலம் ஒரு சீட்டுக்கு ஒரு க்வார்ட்டருக்கு 80 ரூபாய் வருகிறது. ரூபாய் 55 மோட்டார் வாகன வரி, ரூ. 25 சர்சார்ஜ் எனறிருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருப்பிலும் கூட பழைய தொகையே இன்றும் நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் நகரசபைகளின் தலைமீதுள்ள சமைய் மேலும் ஏறுகிறது. முன்பெல்லாம் குறைந்த சீட்கள் உள்ள பஸ்கள், குறைந்த பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இப்போது பெரிய பெரிய பஸ்கள் அதிகமாக ஓடுவதினால் நகரசபைகளுக்கு சாலை பராமரிப்புச் செலவு அதிகமாகப் போகிறது. ஆகவே நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் இந்த ஈட்டுத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிட்டி அல்லது டவுன் பஸ்களை நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும், சட்டசபையில் உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும், டவுன் பஸ்கள் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று. அப்படியிருக்கும் போது அப்படிப்பட்ட நஷ்டம் வரும் தொழிலை நலிவுற்றிருக்கும் நகரசபைகளிடம் கொடுத்து அவற்றை மேலும் நலிவுபடுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டவுன் சர்வீஸ்களை நடத்துவதாக இருந்தால் அரசாங்கமே அவற்றை ஏற்று எடுத்து நடத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் திட்டத்தில் 170 லட்சம் ரூபாய்தான் வாட்டர்சப்ளை, டிரையினேஜ்க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. நகரப்புறங்களிலும், இன்னும் மற்றப் பகுதிகளிலும் மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் தங்கு தடையின்றி வழங்கப்பட வேண்டும். நகரசபைகளின் நிதிநிலை நலிவுற்றிருப்பதால் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அவர்களால் ஏற்று நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நலிவைப் போக்கும் விதத்தில் ஒவ்வொரு குடிதண்ணீர் திட்டத் திற்கும் தனித்தனியாக மக்களிடமிருந்து கடன் எழுப்பி, அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொடுத்தால் எல்லா மக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் தரப்பட்டு, நீரிலிருந்து ஏற்படும் வியாதிகள் ஏற்படாது மக்கள் நல்ல ஆரோக்கியமான வாழ்வு

[திரு. நா. காகிராமன்] [1967 ஜூன் 24]

வாழ முடியும். ஆகவே இந்த 170 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்று கூறி, அதை மேலும் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்போது அதோடு கூட பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத் தையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் இல்லாமலிருந்தால் கொசு உற்பத்தியும், பிணியும் அதிகமாகத்தான் செய்யும். ஆகவே எங்கெங்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதோ, அங்கு அதோடு கூடவே உடனடியாக பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தையும் விஸ்தரிப்பது நல்லது. அப்படிச் செய்தால்தான் மக்கள் நல வாழ்வு பெறமுடியும்.

நகரசபைகள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள சினிமாக் கொட்டகைகள் கட்டி, வாடகைக்கு விடுவதால் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அப்படி சினிமாக் கொட்டகைகள் கட்டி வாடகைக்கு விட தயாராயிருக்கிற நகரசபைகளுக்கு அரசாங்கம் கடன் உதவியும், மான்யமும் அளித்து அம்மாதிரிக் காரியங்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று நான்கு கோடி ரூபாய்தான் பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உடைய அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புவது இந்தத் தொகை போதாது என்பதுதான். தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக, கால்வாய்கள் வெட்டி, வடிகால்கள் வெட்டி, கால்வாய்களில் தூர் எடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை பத்து லட்சம் ரூபாய்தான். இந்த பத்து லட்சம் ரூபாய் போதாது. நகரப்புறங்களிலும், கிராமங்களிலும், வாய்க்கால், வடிகால் இவற்றில் குப்பையைக் கொட்டுவதால் அவற்றில் சாக்கடை நீரை விடும்போது வடிகால் சதுப்பு நிலமாக மாறிவிடுகிறது. அப்படிச் செய்வதால் கொசு உற்பத்தி அதிகரிக்க வழி ஏற்படுகிறதே தவிர எந்த உபயோகத்திற்காக அவை ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்தப் பலன் கிடைப்பதில்லை. வடிகால் களில் எங்கெங்கல்லாம் முடியுமோ அந்தந்த இடங்களில் ரிவட் மென்ட் கட்டி சிமென்ட் கொண்டு அடித்தளம் போட்டால் அவை தூர்ந்து போவதைத் தவிர்க்கலாம். அதனால் சுகாதாரமும் கெடாமல் இருக்கும்.

மின்விசை இனத்திற்காக 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ரிட்ரெஞ்ச்மென்ட்டும் செய்கிறார்கள். இந்த முப்பது கோடியை சுலபத்தில் செலவு செய்துவிடலாம். கருவிகள் உபகரணங்கள் இவற்றை வாங்கிப் போட்டு விடலாம். ஆனால் உரியவர்கள் இருந்தால்தான் அதைப் பயன்படுத்தி வேலைகள் செய்யமுடியும். ஆகவே என்ஜினியர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்தில் அதிகப்படியான என்ஜினியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. நா. காசிராமன்]

அடுத்தபடியாக, கும்பகோணம் ஒரு யாத்திரிகர்கள் ஸ்தலமாக இருக்கிறது. அங்கு அதிகப்படியான மக்கள் வந்து போகிறார்கள். ஆடுதுறையில் ஒரு விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. சாக்கோட்டையில் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. இதைப் பார்க்க பல யிடங்களில் இருந்தும் மக்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கு யாத்திரிகர்கள் விடுதி இல்லை. நகரசபை நடத்தி வரும் ட்ராவலேர்ஸ் பங்களாவில் குறைந்த அளவில் உள்ள வர்களுக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. ஆகவே கும்பகோணத்தில் யாத்திரிகர்கள் விடுதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டாகிவிட்டது. 25-26 வரையில் அது நகரசபையால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. பிறகு அரசாங்கத் தால் அது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அப்போதே அது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும், இம்ப்ரூவ் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வளவு காலமாகியும்கூட அதில் எந்தவித முன்னேற்றமும் காணவில்லை. அங்கு கும்பகோணத்தைச் சுற்றியுள்ள தென் ஆற்காடு, திருச்சி மாவட்டங்களில் இருந்தும் நோயாளிகள் வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லாம் வசதி செய்து தரத்தக்க வகையில் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வேண்டிய உபகரணங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். ஹார்ட் டிஸீஸ் என்பது இப்போது சகஜமாக இருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடிக்க அந்த ஆஸ்பத்திரியில் கார்டியோகிராஃபிகிடையாது. ஆகவே, கார்டியோகிராஃப் ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் அதுபற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பஸ்போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவது என்பதை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். 75 மைல்களுக்கு அப்பாற்பட்டவைகளை தேசியமயமாக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். படிப்படியாக தேசியமயமாக்குவது, படிப்படியாக பஸ்களை எடுத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. உடனடியாக எல்லா பஸ்களையும் ஒழுமித்து எடுத்துக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் நல்லமுறையில் வைத்து நடத்த கஷ்டப்படாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துக் கொண்டு அந்தந்த சமயங்களில் ஏற்படுகிற அனுபவத்தைப் பெற்று விஸ்தரிப்பது என்பது நல்ல யோசனை. இருபது மைல்களுக்குக் குறைவாக ஓடுகிற பஸ்களை தனியாரிடம் விட்டு விடலாம் என்று கூறினார்கள். தேசியமயமாக்குவது என்ற கொள்கையை நிறைவேற்றும்போது, இரண்டு மைல்கள் ஓடினாலும், 200 மைல்கள் ஓடினாலும், எந்த பஸ்ஸாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதுதான் நல்லது. எப்போதும் டிரான்ஸ்போர்ட் அண்டு கம்யூனிகேஷன்—போக்குவரத்து அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்திலே 30-40 வருஷங்களுக்கு முன்பு மோசமான நிலையில் இருந்த இந்தத்

[திரு. நா. காசிராமன்] [1967 ஜூன் 24]

தொழிலை இந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துள்ள தொழிலதிபர்களுக்குத் தகுந்த காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் அரசினர் எடுத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்பு வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். கந்தசாமி : மாண்புமிகு தாற்காலிக பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நமது நாட்டின் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1967-68-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது இந்த மாமன்றத்தின்முன் இதுவரையில் இவ்வளவு சிறப்பான முறையில் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கும் திட்டங்களைத் தாங்கி வந்ததில்லை என்று எனக்கு முன் பேசிய பலர் தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கும் திட்டங்களைத் தீட்டி, அதுவும் குறிப்பாக பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைத் தீட்டி, அதுவும் லாபம் தரக் கூடிய வகையில் எந்தவித நஷ்டமும் கொடுக்காத முறையில் தந்திரமாகச் செய்திருப்பது எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று ஆகும்.

உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த ஆண்டு களில் செய்ய முடியாத காரியத்தை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. கொள்முதல் திட்டம் என்ற பெயராலே 5,20,000 டன் உணவு தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்து, கோவையிலும் சென்னையிலும் சிறப்பான முறையில் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு சிலர் ஆதரிக்காவிட்டாலும், ஆந்திரத்திலிருந்து வந்த முதல்மைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியார் அவர்களும், டில்லியில் பாராளுமன்றத்தில் தலைவராக இருக்கிற திரு. சஞ்சிவி ரெட்டியார் அவர்களும் இந்த நாட்டு முதல்வரைப் பாராட்டியிருப்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் இந்த அளவிலே நல்ல முறையிலே செயல்படுவது என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் ஏற்படும் நஷ்டத்தை, டில்லியிலிருந்து உதவித் தொகையை வாங்கி அதைச் சரிக்கட்டிச் செயல்படுத்தலாம் என்ற எண்ணத்தோடு திட்டத்தைத் தீட்டியிருந்தாலும், கடைசியில் அந்தத் தொகை கிடைக்காவிட்டாலும், எப்படியும் நஷ்டத்தைத் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற அந்த அளவிலே படி அரிசித் திட்டத்தைச் செயலளவில் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டக் கூடிய ஒன்று ஆகும்.

அடுத்து, பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவது என்ற திட்டத்தைத் தனிர மற்றும் மின்சார வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள தனிப்பட்ட மின்சார நிறுவனங்களை

1967 ஜூன் 24] [திரு. எம். கந்தசாமி]

தேசியமயமாக்குவது சாலப் பொருத்தமுள்ளதாகும். அதே போல தென் சென்னை எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை தேசிய மயமாக்குவது மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவில் இந்தப் புதிய அரசு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. தீர்ப்பாசன வசதிகள் இருந்தால்தான் நல்ல விளைச்சல் இருக்கும். விளைச்சல் இருந்தால்தான் கொள்முதல் செய்ய முடியும். நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்தால்தான் எல்லோருக்கும் அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று பாசன வசதிக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி, கிணறு வெட்டுதல், குழாய்கள் அமைத்தல் போன்றவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பது இந்த அறிக்கையில் பாராட்டத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

அடுத்தபடியாக நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லும் தஞ்சையில் இரு போக சாகுபடி என்று இப்போது புத்தாக ஏற்படுத்தி ஏ.டி.டி. 27 நெல்லைப் பயிரிடச் செய்து, உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்திருப்பது போற்றத் தக்க ஒன்று ஆகும்.

சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டம் ஆகிய இந்த இரண்டு திட்டங்களைக் கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் தமிழக அரசு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்று டில்லியிலிருந்து எதிர்பார்த்தது. இன்னும் இதுவரையில் முடிவான பதில் இல்லை என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டுக் கூறியிருப்பதும், அது சரியானபடி இல்லாவிட்டால், பதவித் துறப்பு, இன்னும் கிளர்ச்சிகள் செய்யும் திட்டத்தையும் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறியிருப்பதை எல்லாத் தமிழக மக்களும் வரவேற்று பாராட்டுத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் திட்டத்திலே, ஜாதி மத பேதமின்றி, குறிப்பாக பொருளாதார அடிப்படையில், எல்லா மாணவர்களுக்கும், 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இல்லாத பெற்றோர்களுக்குப் பலன் அளிக்கும் விதத்தில் கொண்டுவந்திருப்பது போற்றத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

கலப்புத் திருமணம் செய்கிறவர்களுக்குப் பொற்பதக்கம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதோடு, அவர்களுக்குக் கல்வியிலும், வேறு பல உயர் பதவிகளை அளிப்பதிலும் சலுகைகள் அளித்தால், இன்னும் அந்த மாதிரிப் பல பேர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ளுவதற்கு முன்வருவார்கள். அதோடு கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் பொற்பதக்கம் அளித்துப் பாராட்டைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக சென்னை நகரிலே உள்ள இரண்டு பெரிய திட்டங்கள் நீண்ட காலமாகச் செயலளவில் வராமல் இருந்து, இப்போது இருக்கும் புதிய அரசு உடனே தேவையா

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1967 ஜூன் 24]

னதை தமிழகத்தில் தலைசிறந்த தலைமையிடமாக இருக்கும் நகரத்திலே, சென்னை மக்களுக்கு மாத்திரமன்றி தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை மக்களும் வந்து போகின்ற காரணத்தினால், நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமென்று, காவிரி நீர்த்திட்டத்தையும் கூலம் ஆற்றுத் திட்டத்தையும் இந்த அறிக்கையிலே சேர்த்து, அந்தத் திட்டங்களை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் எப்படியாவது முடிக்க முடியும் என்று கூறியிருப்பதை, சென்னை நகர மக்கள் மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்து மக்கள் அத்தனை பேர்களும் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சிறு வியாபாரிகள், விவசாயிகள் ஏழை மாணவர்கள் எல்லோரும் இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறார்கள். இங்குள்ள சட்ட மன்ற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஒருசிலர் நல்ல மனம் இருந்து மனதுக்குள் பாராட்டினாலும், கட்சிக்கட்டுப்பாடு காரணமாகப் பாராட்டாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த அளவிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, சிறப்பான முறையிலே உடனடியாக நாட்டினருக்கு நிதி நிலைக்கு ஏற்ப என்னென்ன செய்யமுடியும் என்று பார்த்து நல்ல முறையில் தயாரித்து இந்த மன்றத்திற்கு புதிய அரசாக வந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அளித்து, அந்த அறிக்கை தமிழக மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பயன் அளிக்கும் முறையில் அமைந்திருப்பது சாலப் பொருத்தமானதாகும்.

அடுத்து, மது விலக்கை நிச்சயமாக அமல் நடத்தவேண்டுமென்று தீவிரமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு விட்டர் சாராயத்திற்கு முன்பு 8 ரூபாயாக இருந்த வரியை இப்போது 18 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதற்கு, இந்தத் தமிழகம் முழுவதும் இந்த அரசுக்குத் தலைவணங்கக் காத்திருக்கிறது.

அடுத்து, சீரணி என்பது இதுவரையில் இல்லாத ஒன்று; இது பொதுமக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு பாலமாக அமையும். ஊரில் உள்ள கிராம மக்களும், குறிப்பாகப் பொது நலத்தில் நாட்டம் கொண்டவர்களும் சீரணியில் இருந்தால், அரசாங்கத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், அந்தச் சீரணியை ஏற்படுத்த அதற்காகக் குத்து மதிப்பாகச் 10 லட்சம் செலவு செய்ய வகை செய்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான ஊதியமும் இன்றி ஒருசில மணிநேரம் ஒதுக்கி, நாட்டு நலனில் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்கள் சேர்ந்து பணியாற்றுவது என்பது எல்லோருக்கும் முடியும். அதுவும் குறிப்பாக ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஆயிரம் பேர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து படிப்படியாக அதிகமானால், நாட்டு நிர்வாகம் ஒரு அமைச்சரவை கையிலோ அல்லது சட்ட மன்றத்தின் கையிலோ இல்லாமல் பொது மக்கள் கையில் இருக்கிறது என்று எண்ணும் படியான நிலையில் அமைத்திருப்பது பொருத்தமுடையதாகும்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. எம். கந்தசாமி]

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், விவசாயிகள், மாணவர்கள் ஏழை-எளியவர்கள், பாட்டாளிகள், சிறு வியாபாரிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த 1967-68-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை நல்ல விதத்தில் பயன் அளிக்கும் விதத்தில் இருக்கிறது.

நிலவரியைப் பொறுத்த அளவிலே புஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை நிலங்களுக்கு நிலவரி ரத்து செய்யவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்களே ஒழிய, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே புஞ்சைக்குக் கூட நிலவரியை 20 ஆண்டுகளாக ரத்து செய்ய முடியவில்லை. இந்த அரசு இப்பொழுது இருக்கும் நிதி நிலைக்கு ஏற்ப, அதாவது இதனால் பயன் அடைவோர் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதி, புஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கும் 45 லட்சம் பட்டா தார்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று கூறி ஒரு சிறப்பாக நிதி நிலை அறிக்கையை தமிழகத்திற்கு அளித்த திறமைமிக்க முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Temporary Speaker, Sir, at the very outset I wish to express my thankfulness to you for giving me an opportunity to speak on the budget presented by our Hon. Chief Minister, whom we consider as an embodiment of several virtues and accomplishments. A perusal of the budget really shows, that it has been prepared with caution, care, intelligence and imagination. We know that preparation of budget is a complicated affair and more so far people who are new to the job. Yet they have taken great care to present a successful, promising and radical budget in the interest of the State. A further it shows that, these Hon. Ministers will be able to prepare more efficient, more practical and more promising budgets in the future years. Therefore I praise, I admire and welcome the budget.

The budget contains many important and useful proposals. These proposals pertain to food, agricultural improvement, education and social upliftment. The first thing is food. The Ministers have already put into practice sale of rice at one rupee a measure and at the same time they have taken care to see that the price that should be given to the growers is not reduced. Secondly, with regard to agriculture, they have proposed many important and useful things. Thirdly, with regard to education, they have given help not only to the Scheduled Caste students but also to students of other castes. With regard to the new social order, they have provided many things. Therefore, the budget is promising and contains many useful and beneficial schemes.

[Thiru K. S. Kothandaramaiah]

[1967 ஜூன் 24]

Coming to the issue of food, the Hon. Ministers, as per their promise, have been able to provide for the sale of rice at one rupee a measure. This is a marvellous achievement, a historic achievement, an achievement which requires Herculean strength of heart and mind. At a time when the Ministers both at the Centre and in other States were simply racking their brains as to how they can bring down the prices and whether it will be at all possible to bring down the prices of foodstuffs, we are glad that here is a Chief Minister who, though new to the job, has been able with a boldest sweep and imagination to bring down the price of rice which is very important to the people. Therefore we say that he is sympathetic towards the people. As soon as the ration shops at Madras and Coimbatore began to sell rice at one rupee a measure, many people in my constituency including elders came to me and expressed their happiness and satisfaction at the implementation of the decision immediately. Then immediately an idea came to my mind which I expressed in the form of a stanza in Telugu: It is like this—

ANNADORA PALANAMULO

ANNAMUNAKU KORATHA THEERU—NADI ETLAN-
[NAN.]

ENNAGA RUPAYAKU PADI

MUNNEVVARU BIYYAM IDIRI—MUNUKONI CHOO-
[DAN.]

கொ|| அந்நாடார் பாலநமூலு

அந்நமூனகு கொரத்தேருநாடியேட்டநீ

என்னக ரூபாயகு படி

மூன்னேவ்வுரு மிய்யமிடிரி மூனுகோனிசூடநீ.

Our Ministers have taken the step for reducing the price of rice with the greatest care and utmost boldness. It seems that the Government sustains a loss of nearly Rs. 5 crores on account of the supply of rice at the reduced price to Madras City and Coimbatore. How to make up this loss of Rs. 5 crores? If they extend the supply to other places in the State where there is informal rationing, the amount of loss will be greater. This appears to be not a temporary arrangement but it seems that they have to continue the system for some time to come. How is the loss to be made good and from where does the money come? As it is stated in the budget, money is required for so many other purposes. Therefore it is very difficult to find money to make good the loss. At this juncture when the Ministers have been able to build up some stocks of paddy, I wish to suggest that, instead of retaining this responsibility of giving cheap rice permanently with them it is better to remove the controls once for all so that there may be competitive spirit among merchants and the price of rice may gradually come down. By the removal of controls, two things will be achieved. One is that the price of

1967 ஜூன் 24]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

foodgrains, especially rice, will come down and the other is that the responsibility of the Ministers will gradually decrease and they need not incur loss on this account. I appeal to them to consider this point and if possible do some re-thinking.

Coming to the question of prosperity brigades, it is a very novel idea and a useful idea too. I welcome it. Instead of calling it prosperity brigades, I think it is better if it is called service brigades or social service brigades. Instead of the Government taking up the responsibility of forming the brigades, I think it is better to leave it to voluntary efforts. In rural parts different people have taste for different types of upliftment work and one cannot expect all of them to do the same kind of work. When our young men in village parts come forward with programmes for doing social service, the Government can give them some financial aid and see that they do their work properly.

By this arrangement we will be giving free scope to the people. I wish to suggest that it is better to include in this prosperity brigade programme the Boy Scout and Girl Guide movement. Some time back the Government was giving great attention to the Scout movement. But gradually the Government have given it up.

Coming to the abolition of land tax on dry lands, I wish to say a few words. People expected that the Government would announce the abolition of the land tax on both wet and dry lands. I think perhaps due to so many difficulties the Government have not been able to abolish the land tax that is basic assessment on wet lands also. They have abolished the basic tax on dry lands. But they have not removed the various cesses and other levies. I had occasion to go into the position about these cesses in my constituency and I find that the amount of cesses in many cases are equal and some times more than the original assessment on land. There are complication in the collection and maintenance of accounts and people feel bothered about them. They are not afraid of the original or basic assessment; they are afraid of the various difficulties they have to experience at the hands of the revenue officials with regard to the preparation and maintenance of accounts and the payment of these cesses from time to time.

Therefore, when I consulted many persons, I came to the conclusion that it would be better to maintain the basic assessment on both wet and dry lands and remove all the other levies and cesses, so that it would be easy for the Government to prepare and maintain accounts and also easy for the people to pay their assessment.

With regard to my taluk, I wish to state that it is a very backward taluk and we do not have any dams built across rivers in that taluk to provide facilities for the production of foodgrains. Therefore, I request the Hon. Ministers to take steps to see that at least one or two dams are constructed across rivers to provide facilities for the production of foodgrains.

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1967 ஜூன் 24]

In conclusion, I wish to state that we do not have a college though we have got a number of high schools. Our boys find it very difficult to get seats in colleges in other places. Therefore, I request the Hon. Ministers, to grant a college there immediately. With these words, I conclude my speech.

திரு. கே. வினாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், சபையிலே என்னென்ன பேசப்படுகிறதோ அவையெல்லா வற்றையும் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது பேசிய அங்கத்தினர் தெலுங்கில் இரண்டு பாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். அது உணவைப் பற்றியது. எனக்குப் புரியும், இருந்தாலும் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் புரியும் வகையில் அதை ஆங்கிலத்திலே சொன்னால் நலமாக இருக்கும் . . .

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): அங்கத் தினர் அவர்கள் சொல்லுவதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கேட்டால் செய்யலாம். அடுத்த அங்கத்தினர் பேசுவார்கள் இப்பொழுது. திரு. முனுசாமி.

* **திரு. ரா. ரா. முனுசாமி :** மதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே 1967-68-க்கான நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஃபுச் வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முந்தைய ஆண்டுகளில் அரசு நிதிநிலை அறிக்கைகள் தாக்கல் செய்தால், பொது மக்கள் எதிர் பார்த்து எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் தமிழக அரசு இந்த மன்றத்திலே, இப்பொழுது நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்திருக்கும் போது, நாட்டில் உள்ள பொது மக்களும் விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் இன்னும் மற்றுமுள்ள ஏனையோரும், பாராட்டாதவர்களே இல்லை என்று குறிப்பிட வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். பொதுவாக எடுத்துக் கொண்டால், இந்த மன்றத்திலே இதற்கு முன்பு ஆண்டு கொண்டு இருந்தவர்கள், இங்கே 17-ம் தேதியிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி குற்றம் சாட்டவேண்டுமோ, எந்த அளவிற்குக் குறைகள் கூறவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு குற்றங்கள் சாட்டியும், குறைகள் கூறியும் பேசி இருக்கிறார்கள். பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையில் 'புதுமை இல்லை, புரட்சி இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். புதுமை இல்லை, புரட்சி இல்லை என்றால் உள்ளபடியே உணர்ந்து கொண்டுக்கொள்ள என்றால், இல்லை என்று தான் கருதவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், ஒரே ஒரு புரட்சியையாவது தெரிந்து கொண்டுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற திட்டத்திற்கும்) 20 ஆண்டுகாலமாக இவர்கள்

1967 ஜூன் 24] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

ஆட்சியில் போட்ட திட்டங்கள் அனைத்தாலும் செய்துகாட்டாத வகையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கும் அளவில், இங்கே புரட்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள். புரட்சிகரமான திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டந்தான் பஸ்களைத் தேசியமமாக்கும் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்த பிறகாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புரட்சி இருக்கிறதா, இல்லையா என்று அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்தார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை என்று சொல்லும்நிலையில் தான் இருக்கிறேன். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பார்த்து, பொது மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள் அத்தனைபேர்களும் இதைப் பாராட்டாதவர்களே கிடையாது. அப்படி இருக்க, புரட்சி இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட புரட்சியைப் பார்த்து புரட்சி என்று கூற இவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை என்றாலும் பொதுமக்கள் இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு புரட்சி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னைக்கு வர முந்தி ரூ. 3-60 பைசாவாக இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 2-50 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது. முன்பு தனியார் பஸ்களை நம்பவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கும் நிலையில், அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரும் திட்டத்திற்கு இணங்க, திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னைக்கு குறைந்த கட்டணம்தான் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகள் பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டு, ரூ. 2-60 பைசா இங்கே வாருங்கள், இங்கே வாருங்கள் என்று சந்தைக்கடையில் கூலுவது போல் கூவிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் பஸ் பிரயாணிகள் இந்த பஸ்ஸில் ஏறிச் சென்றால் அதிக கட்டணம் கூடக்கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் நமது பஸ் வரும். நமது பஸ்ஸினையே செல்லலாம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு நாட்டு மக்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அந்த அளவிற்கு சர்க்காருடைய பஸ்ஸை, நமது பஸ் என்று சொல்லும் அளவிற்கு பொது மக்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில் திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதை பார்த்தாவது, புரட்சி இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளக்கூடாதா 'பழைய கள், புதிய மொந்தை' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே அந்த அளவில் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்த மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசிய பல காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்த அளவிற்குக் கேலியும், கிண்டலுமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேலியையும் கிண்டலையும் விட்டுவிட்டு இந்தத் தமிழக சர்க்காருக்கு தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் எந்த

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி] [1967 ஜூன் 24]

அளவிற்கு தாமுடியுமோ, அந்த அளவிற்குத் தாருங்கள் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புரட்சி இல்லை, புதுமை இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னாலும்கூட அது உண்மைக்கு மாறானது என்பதற்கு மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் எடுத்துக் காட்டாகச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாவட்டம் தோரும் விவசாய மாநாடுகள் நடத்தி, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரும் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், எந்த அளவிற்கு மக்கள் பிரச்சினை அுவ்வப்பொழுது தீர்க்க முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு பரிசீலனை செய்து தீர்வு கண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எந்த அளவிற்கு பொது மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உற்சாகம் ஊட்ட வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது புரட்சி இல்லையா? அதைப் புரட்சி என்று சொல்லக் கூடாது என்றால், எது புரட்சி?

சேலம் உருக்காலை பற்றி இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்ட ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசினார்கள், இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து திராவிட நாட்டைக் கொண்டு வரப் பார்க்கிறார்கள் என்று கேலியும், கிண்டலுமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

* * *

அப்படிப் பேசுவதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னொருவர், திண்டிவனத்திலிருந்து வரக்கூடிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர், இந்த சட்ட மன்றத்திலே இருக்கும் உறுப்பினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பார்த்து, 'தாலியறுத்த வீட்டில்' தலைக்குத் தலை பெருந்தனம்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது இந்த மன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களும்—கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் அன்று சொன்னது போ—தாலி அறுத்தவன் வீட்டுப் பிள்ளைகள் தலைக்குத் தலை பெரியத்தனம் செய்கிறார்களா? அவரவர்கள் அறிக்கை விடுகிறார்களா? இல்லாததையும் பொல்லாததையும் பொது மக்கள் மத்தியில் சொல்லுகிறார்களா? இப்படி எந்த அளவிற்குப் பிரச்சினையைக் கிளறிவிட வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர் பிரச்சினையைக் கிளறி விட்டிருக்கிறார்கள், அவருடைய புத்திக்கு எட்டிய அளவிற்கு. நாங்கள் அவருடைய சொல்லுக்கு ஓரிரு சொற்களை மட்டும் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். (மணி அடிக் கப்பட்டது.) காணம், அவர்கள் மன்றத்திலே பேசுவது ஒன்று; வெளியிலே போய்ப் பேசுவது வேறொன்று. மன்றத்திலே பேசுகிறபோது, "எங்கே ஒரு படி அரிசி", என்கிறார்கள். வெளியிலே போய், "எங்கே மூன்று படி அரிசி? பார்த்தீர்களா? பார்த்தீர்களா? ஏழை விவசாய மக்களாகிய உங்கள் தலையில்

பிற
பக்க
1-00

1967 ஜூன் 24] [திரு. எ. ரா. முனுசாமி]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கை வைத்துவிட்டிருக்கிறது” என்று அங்கே கிளறி விடுகிறார்கள். ஆக, இப்படிப் மக்களுக்கு ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர வேண்டாம் என்று அவர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவிற்கு இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நல்லதோர் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைக் கூறி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): எந்த வாசகம் ** சபைக் குறிப்பில் இடம் பெறக் கூடாது என்று துணைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்களோ, அதே வாசகத்தை இப்பொழுது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சற்று முன் கூறிய அந்த வாசகத்தைச் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று நான் ஆணை இடுகிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1967-68-ஆம் வருஷத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ரூபாய்-அரை-பைராவைக் கொண்டு இதை ஆராய்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. காரணம் அம்மாதிரி ஆராய்ந்து அதை மதிப்பிடுவது என்று சொன்னால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நோம் போதுமானதல்ல. ஆகவே, அந்தப் பணம் வருவதற்கும் செலவிடுவதற்கும் முடிவு செய்திருக்கிற கொள்கையைப்பற்றித்தான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அம்மாதிரி கொள்கையிலே சொல்லுகின்றபோது, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் 12-வது பக்கம், 10-வது பக்கத்தில் “வரி குறைப்பு முறையையினும் வசதியளிப்புத் திட்டமையினும், சலுகைகள் தரும் முறையையினும் சமூகத்தில் குறைந்த வருவாய்த் துறையினரின் நலிவினைப் போக்கும் நோக்குடன் அமைத்திடுவதே சரியான சமூக நிதி என இந்த அரசு திட்டமாகக் கருதுகிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “சமூக நிதி” என்று சொல்லப்படுகிற அந்த வார்த்தையை இதிலே சேர்த்துக்கொண்டிருப்பதன் மூலம், இதுவரையிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து இது தனித் தன்மைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் முதலில் கூற விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி ஏற்றத்தாழ்வுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கின்றபோது, ஏற்றத்தைக் குறைப்பதற்கும் தாழ்வை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய முறையிலே அமைவதுதான் சரியானது. இதுவரையிலும் இருந்த அரசுகள் அம்மாதிரியான காரியத்தைச் செய்யவில்லை. இப்பொழுதுதான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கான ஒரு ஆரம்பமாக இந்தக் கொள்கை அறிவிப்பை நான் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1967 ஜூன் 24]

இந்தக் கொள்கை அறிவிப்பைத் துல்லியமாக அமல்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் பணிவுடன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 14-வது பக்கம் 11-வது பாராவில் புன்செய் நிலத்திற்கு வரி விதிப்பை ரத்து செய்வது என்று இருக்கிறது. இம்மாதிரி கொள்கையைத் துல்லியமாக அமலுக்குக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால், இம்மாதிரியான வரிகளை ரத்து செய்வது—ஒன்று-வருமானத்தின் மீது இருக்கவேண்டும் அல்லது நில விலைநீரணத்தில் மீதாவது இருக்கவேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் புன்செய் நிலத்திற்கு வரியை ரத்து செய்வது என்று சொன்னால், மேலே குறிப்பிட்ட கொள்கைக்கு முழுசாகப் பொருத்தவில்லை என்பதை நான் பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், 16-வது பக்கம் 13-வது பாராவில் பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பஸ்களையும் தேசியமயமாக்குவது என்று சொன்னால், அம்மாதிரி தேசியமயமாக்குவதிலே இதுவரை ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவம் என்னவென்றால், முதலாளிகளிடத்திலிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது என்ற முறையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே முதலாளிக்குப் பதிலாக சர்க்கார் ஒரு முதலாளியாக மாறினால் தேசியமயமாக்கினால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோமோ, அந்தப் பலன் வருவதில்லை. தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றி ஒரு தப்பிப்பிராயத்தை நாட்டில் உலவிட்டிருக்கிறார்கள், பல பேர்கள். ஆகவே அந்தத் தப்பிப்பிராயங்கள் வராமலிருக்க வேண்டுமென்றால், என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வரியில்லா வருமான இனங்களைப் பெருக்குவது அரசினரின் முன் நோக்கம் என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறப்படுகிறது. பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கும்போது, அந்த நோக்கம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யக் கூடியவர்களுடைய வசதியையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்குரிய வசதிகளை அதிகப்படுத்துவது என்பதும் தேசியமயமாக்குவதன் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் மட்டும் அதிகார முறையில் எடுத்து நடத்துவதால் ஏற்படும் என்று தோன்றவில்லை. ஆகவே, அதற்கான முறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

23-வது பக்கத்தில் 18-வது பாராவில் உணவு உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி 52,59 லட்சம் டன் தான் ஆகியிருக்கிறது. அதிகமாக உணவு உற்பத்தியை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்குப் பல முறைகள் இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறைகளையெல்லாம் தவிர இன்னும் சில முறைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டால் எல்லோருக்குமே நலமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்று

1967 ஜூன் 24] [திரு. எம். சரேந்திரன்]

கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் நிலத்திலேயே இரண்டு போகம் பயிர் விளைப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளுவது முதல் முயற்சியாக இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது அல்லாமல் இன்னும் வேறு உபயோகம் இல்லாமல் கிடக்கின்ற நிலங்களையும் இம்மாதிரி உணவு உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தினால் இன்னும் சிறப்பான முறையில் உணவு உற்பத்தி பெரும். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை மாறி தூறு லட்சம் டன் வரையிலும் உணவு உற்பத்தி பண்ணமுடியும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அணைகட்டி முடிந்த இடத்திலே பல ஏக்கர் நிலங்கள் மராமத்து இலாகாவினுடைய கணக்கில் ஹெமனே, எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லாமல் கிடக்கின்றன. சிலர் அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேட்டூரில் 500 ஏக்கர் நிலத்தில் அம்மாதிரி விவசாயம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அம்மாதிரி இருக்கும் நிலங்களை விவசாயிகளுக்கே அளிக்காமல், அதன்பேரில் பெண்டி போட்டு பெரும் தொல்லைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் புறம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஓடைப்புறம்போக்கு, பாதைப் புறம்போக்கு, மந்தைப் புறம்போக்கு என்று எல்லாம் பழைய காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவைகள் எல்லாம் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலங்களாக மாறி விவசாயம் செய்து கொண்டு இருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களை யெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்காமல் புறம்போக்கு ஆக வைத்துக்கொண்டு இருப்பதன் காரணமாக ஒவ்வொரு வருடமும் தண்டத் தீர்வை வசூல் செய்து விவசாயிகளுக்கு அதன் மீது உரிமை இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். நிலத்தின்மீது உரிமை இல்லாத காரணத்தால் கிணறு வெட்டுவதற்கான உதவியோ மாடு வாங்குவதற்கான உதவியோ, விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற மற்ற எந்த உதவியோ அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே நிலங்களைப் பயன்படுத்தி இன்னும் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி இல்லாமல் தடைப்படுத்தப்படுகிறது. அதே போல் காட்டிலாகாவினுடைய கணக்கில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் காடு இல்லாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. சமீபத்தில் கோனூர் காட்டிலாகா நிலத்தைப் பார்வையிட்டேன். இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருக்கிறது. அங்கே காடு இருப்பதற்கான அடையாளம் ஒன்றுமே தென்படவில்லை. ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தில் பூகாலிபிடல் மரங்கள் உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். அதுவும் சரியாக வரவில்லை. அம்மாதிரி நிலங்கள் கோனூர், கொளத்தூர், கத்தரிப்பட்டி, சின்னக்காலூர், பியன்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அம்மாதிரி சுமார் 6,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் மிகவும் உபயோகமுள்ளதாக இருக்கும் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்று சொல்லும்போது, இங்கேயுள்ள பல பேர்கள், ஏதோ நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1967 ஜூன் 24]

கொடுத்துவிட்டால் உணவு உற்பத்தி உண்டாகவிடும் என்று கருதுகிறார்கள். நான் அப்படிச் கருதவில்லை. நிலமில்லாதவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் கையிலே பணம் இல்லாதவர்கள். ஆனால், அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குச் சக்தி உள்ளவர்கள். அத்தகையவர்களை எல்லாம் ஒரு படையாகத் திரட்டி, கிராமப் பகுதிகளுக்கு அழைத்துச் சென்று, ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உத்தரவாதமாகத் தரப்படும் என்று அவர்களுக்கு உறுதி கூறி, உணவும் உடையும் மட்டும் அளித்து ஒரு வருஷம் இனாமாக விவசாயம் செய்வதற்குக் கூட்டாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி கூட்டாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்போது உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, கடன் வசதியைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் கூறப் பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டத்தில் ஏக்கராவிற்கு ரூ. 500 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அது விவசாயிகளால் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு எவ்வித ஏற்பாடும் இல்லை. அது சரியாகப் பயன்படுவது இல்லை என்று தெரிகிறது.

மின்சார உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், பரம்பிக்குளம்—ஆரியாறு திட்டத்தின் கீழ் எதிர்பார்க்கப்படும் மின்சாரம் கிடைக்கும் விஷயத்தில், ஆனாமலையாறு பகுதியைக் குறித்துக் கேரளாவிற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அணைக் கட்டாத வரையில் கீழே இருக்கும் அணைக்குத் தண்ணீர் வந்து மின்சாரம் எடுக்க சாத்தியம் இல்லை என்ற நிலை அங்கே சென்று பார்த்ததற்குப் பின்னால் தெரிகிறது. ஆகவே விரைவில் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாவிட்டால் திட்டம் உபயோகம் இல்லாமல் போய்விடும்.

தொழில்கள் சம்பந்தமாக, சிமெண்ட், வார்ப்படத் தொழில் மட்டும்தான் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு விரிவான தொழில்கள் இல்லை. இன்றைக்கிருக்கும் வேலையில்லாத நண்டாட்டத்தைப் போக்க நிலமில்லாத விவசாயிகளை நிலத்தில் அமர்த்த வேண்டும். பஞ்சாப் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற சிறு தொழில்களைப் போல் கிராமப் புறங்களில் தொழில்களை வளர்ப்பதும் மிகவும் பிரதானமான அம்சம் எனக் கருதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

*திரு. எ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்: மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த வகையில் விசேஷமாக எதுவும் இல்லாவிட்டாலும்கூட வேதனைக் குரிய காரியங்கள் இரண்டொன்று இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அதிலே முக்கியமாக நான்—தஞ்சை மாவட்டத்தை சேர்ந்தவன் ஆனபடியாலும் விவசாயத் துறையில் ஓரளவு அனுபவம் பெற்றிருப்பதன் காரணத்தினாலும்—ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்ன வென்றால் விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படும் காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதாகும். உழுதவன்

1967 ஜூன் 24] [திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்]

கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதுபோல், எந்த விவசாயியாக இருந்தாலும் கூட கணக்கை எப்படி எழுதுவது என்று தெரியாத விவசாயிகள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியே கணக்கு எழுதினாலும் கூட, அதைத் தப்பு என்று சொல்லக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி அநேகக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் சம்பந்தமாக மாநிலத்திலே மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே எடுத்துப் பார்த்தாலும் அதிலே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஆற்றுப் பாசன விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒரு இடத்திலே ஒரு ஆற்றுப்பாசனத்தில் ஏக்கருக்கு 10 பேர்கள் நடவு ஆட்கள் இருக்கலாம். அதே சமயத்தில் இன்னொரு பாசனத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 15 நடவு ஆட்கள் இருக்கலாம். மணல் சாரியாக இருந்தால் அதிகமாக ஆட்கள் கொள்ளும். சராசரியாக விவசாயிகளுக்குச் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இப்பொழுது விவசாயிகள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சில விவசாயிகள் காம்பவுண்ட் சார்ஜ் என்று கொடுத்திருந்தார்கள். அதைவிடச் செலவு குறைவாக இருந்தாலும் இந்த உத்தியோகஸ்தரிடம் போய் நாலைந்து நாட்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைவிட 100, 200 போனால் போகிறது என்று காம்பவுண்டிங் சார்ஜ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும்—உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். நடவு ஆட்களுக்கு கூலி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களிடம் ரசீது வாங்கு என்கிறார்கள். எப்படி ரசீது வாங்குவது? அவர்களுக்கு நெல் கொடுக்கிறோம். எப்படி ரசீது வாங்குவது? அப்படி ரசீது வாங்குவதென்றால் இரவு பத்து மணியாகிவிடும். ஆகையாலே இந்த நிலவருமான வரி ஒரு பெரிய வருமானம் அல்ல. அப்படி வருமானமாக இருந்தால்கூட கஷ்ட நஷ்டத்தை நீக்கி விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உதவி புரிந்து உணவு உற்பத்திக்கு உதவும் படியான முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வருமான வரியையே இல்லாமல் முழுவதையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற உற்சாகம் இல்லை. புஞ்சை நிலங்களில் வரி ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களில்தான் அதிக லாபம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகள் அதிகப்படியாக நஞ்சை தாரியங்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நெல்விலை எவ்வளவு இருந்தது? அதற்கு வேண்டிய மின்காய் போன்ற மற்ற உணவுப் பொருள்கள், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், மாடு முதலியவைகளைப் பார்த்தால் பத்திலிருந்து பதினைந்து பங்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. நெல்விலை உயர்வு ஐந்து பங்குக்கு மேல் இல்லை. அப்படியிருக்கும் போது விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இல்லை. ஒரு பையன் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க

[திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்] [1967 ஜூன் 24]

வேண்டுமென்றால், முன்காலத்தில் பிள்ளைகள் அதிகமாக படிக்க வருவதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. சம்பளம் இல்லை, மற்றும் இலவசமாக புத்தம் கொடுப்பதன் காரணமாக இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடத் திலே இடம் இல்லையென்று பல மாணவர்களுக்குச் சொல்லும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயம் எந்த நிலைமையிலிருக்கிறதோ அந்த நிலைமையில் நெல்லுக்கு விலை இருக்க வேண்டும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளையும், பொருள்களையும் சர்க்கார் நயமாக கொடுத்தால் விவசாயம் செய்து அதிகப்படியான உற்பத்தியைச் செய்ய ஆர்வம் ஏற்படும். ஒரு ஏக்கருக்குச் சராசரியாக தஞ்சை மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் 18 மூட்டை உற்பத்தியாகிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த விபரங்கள் எனக்குத் தெரியாது. சாதாரணமான முறையில் 18 மூட்டையிலிருந்து 24 மூட்டைகள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த 6 மூட்டையின் கிரயம் எவ்வளவு ஆகிறதோ, அதை விட அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. அதிகப்படியாக செலவு செய்து குறைவாக வருவாய் அடைய யாரும் பிரியப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கிரயம் கொடுக்கின்ற அளவு இன்னும் உயர்த்தப்பட வேண்டும். விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பு எங்களுடைய மாவட்டத்தில் நன்றாக இருக்கிறது. மக்கள் நன்றாக வாழவேண்டுமென்று நோக்கமே எங்களுடையது. நல்ல விளைவு இருந்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லது. ஆகையாலே, சர்க்கார் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் முதலில் செய்து விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகப்படியான விலை நெல்லுக்குக் கொடுக்கவில்லை. தகுந்த விலை கொடுக்கவில்லையென்றால் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிராசுதார்கள் மாத்திரம் அல்ல, ஏழை உழைப்பாளிகளும் தான். எப்பொழுதும் விவசாயிகளின் கூலி ராசரி 2 மரக்கால் நெல்தான். அதேசமயத்தில் சாதாரணமாக ஒரு கூலியார் மாதத்திற்கு 60 ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். மற்ற மாவட்டங்களில் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் அதிகமாக 4 ரூபாய் 5 ரூபாய் வரை சம்பாதிப்பார்கள். அவர்களுக்கு 120 ரூபாய் 150 ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கும். தஞ்சை விவசாயிகள் உணவுக்காக 30 ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டால் பாக்கி இருப்பது 30 ரூபாய். தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் நியாயமாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இதர மாவட்டங்களில் 30 ரூபாய் போனாலும்கூட 120 ரூபாய் மிச்சம் கிடைக்கும். ஆகவே மற்ற மாவட்டத்திலுள்ள கூலி ஆட்களுக்கு வாழ்க்கை தரம் உயர்ந்த அளவில் இருக்கிறது. தஞ்சை விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் நெல்லுக்கு நல்ல விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. ஏ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்]

அடுத்தபடியாக மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் பேசும்போது காலேஜுகளை சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது சரியல்ல. இடம் போதவில்லை என்றால் அதிகம் காலேஜுகளை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள், காலேஜுகள் இவற்றுக்கு அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் இலாக்கா பற்றி ஒருவார்த்தை. ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து ஒரு புதிய முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நானே ஒரு பத்திரப்பதிவு சம்பந்தமாக மிகக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிவிட்டேன். முன்பு பத்திரத்தை எழுதிக் கொண்டுபோனால் போதும். ரிஜிஸ்டர் செய்து அனுப்பிவிடுவார்கள். காப்பி வருவதற்குப் பத்து நாட்களாகும். ஆனால் இப்போது ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கே புள்ளி, கமா சரியாக டைப் செய்யவில்லை என்பதாகப் பத்து பதினைந்து நாட்களாக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே பழைய முறையையே கொண்டுவரும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் :** மதிப்பிற்குரிய தற்காலிக சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்போது புதிய அரசு தந்திருக்கக் கூடிய இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஒருசில கருத்துக்களை முன்பு படைக்க விழைகிறேன்.

மக்களுக்கு முன்னால் வைத்த கொள்கைகளை திட்டங்களாக்க, அந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முற்படவேண்டுமென்று உறுதியான எண்ணத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்திலும் எடுத்துச் சொல்லி பொதுமக்களுடைய உள்ளத்தில் பதியச் செய்து, அப்படிப்பட்ட அந்த நம்பிக்கையோடு அந்தக் கொள்கைகளை, திட்டங்களை நின்றவேற்றும் முகத்தான் அவற்றை வகைப் படுத்தியிருக்கும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வல்லோர், நல்லோர் எவரும் வரவேற்காமல் இருக்க மாட்டார்கள். அந்த வகையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். பொதுவாக மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கக்கூடிய உறவு முறைகள் பற்றி தெள்ளத் தெளிய அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குப் பயன் தரத்தக்க அளவில் தேன் கூடாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் வலிமையை உறிஞ்சக்கூடிய சிலந்திக் கூடாக இருக்கிறது. நம்முடைய வலிமையை உறிஞ்சக்கூடிய அதன் நிலையை மாற்றி அதைத் தேன்கூடாக அக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் இந்த அறிக்கையில் அமைந்திருக்கின்றன.

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்] [1967 ஜூன் 24]

ஆனால் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கக்கூடிய அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீதே பழியைப் போடாதீர்கள் என்றனர். உண்மையிலேயே பார்த்தால் நம்முடைய அரசு மாநில மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்தி வேண்டுமென்று முன் வந்திருக்கிறதே தவிர மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப்போட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாநில அரசுக்கு இல்லை. எனவே அருமை காங்கிரஸ் நண்பர் இந்த நாட்டுக்கு வேண்டிய நல் வாழ்வைத் தேடித் தருவதற்கு ஆளும் கட்சியோடு இணையிரியாது, தோளோடு தோள் நின்று பாடுபட முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தொடங்கிய காலத்திலே— அருமை காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்திலே—அப்போது 53 லட்சம் டன்கை இருந்த உணவு உற்பத்தியை 70 லட்சம் டன்கை உயர்த்திவிடுவோம் என்பதாக இந்த மன்றத்திலேயே உறுதிமொழி கொடுத்துவிட்டு ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 52.59 லட்சம் டன் அளவே உணவு உற்பத்தியைக் கண்டார்கள். அந்த நிலையைப் பார்க்கிறபோது அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகளும் இந்த நாட்டில் ஆட்சியை நடத்தினார்களா? ஆட்சிக் காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்த அருமை நண்பர்கள் இப்போது எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து, அதை விரிவுபடுத்துகின்ற நிலையில் இருப்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அருமை காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் சொன்னார், இதற்கு நாங்கள் பாராட்டுப் பல்லவியா பாடுவோம் என்று! உண்மையை உணர்ந்தால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பாராட்டிப் பேச இயலாதவர்கள், பாராட்ட மனம் இல்லாதவர்கள் பாராட்டுப் பல்லவியைப் பாடினால் யார் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்? படி அரிசித் திட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் ஓர் அடிப்படைத் தத்துவத்தையே அரங்கேற்றியிருக்கிறது.

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்

இங்கு வாழும் மனித ருக்கெல்லாம்

என்று அன்றைக்குப் பாரதி சொன்னதோ, அந்த அடிப்படையில்தத்துவத்தில் இந்த நாட்டில் வாழ்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் நல்ல அரிசி கிடைக்க வேண்டுமென்று இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது. இதை விரிவுபடுத்தும் நிலையைக் கண்டு, அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் குப்புற விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஓட்டவில்லை என்பதாக நாங்கள் பாராட்டுப் பல்லவியா பாடுவோம் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய அடிப்படைத் திட்டங்களுக்கு தக்க ஆதரவைத் தந்து, துணையாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

அடுத்து பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது அன்றைக்கு வள்ளுவர் சொல்லிவிட்டு சென்றார்:

‘இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.’

இந்த உலகத்தில் இரந்து வாழவேண்டுமென்ற நிலை இருக்குமானால் இந்த உலகத்தை உண்டாக்கிய இறைவன் அப்படியே இறந்து அழியட்டும் என்று சொன்னார். இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான்

தனியொரு வனுக் குணவிலை எனில்
சுகத்தினை அழித்தகிடவோம்

என்று பாரதி பின்னால் சொன்னார். அதை ஒட்டியே பாரதிதாசன்

‘கோடுவாளினை எட்டா மிகக் கொடியோர் செயல் அறவே’ என்று சொன்னார். கொடிய செயல் அற. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் அரியபல திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதில் என்ன அருமை இருக்கிறது, இதில் என்ன புரட்சி இருக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். இதில் புதுமை இல்லையா? புரட்சி இல்லையா? உணர்ந்து கொள்கிற மனப்பாங்கு தான் அவர்களிடத்தில் இல்லை.

அடுத்து நிலவரி நீக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை நிலத்திற்கு மட்டும் தானே கொடுத்திருக்கிறார்கள், நன்செய் நிலத்திற்கு கொடுக்கவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். தஞ்சை நிலத்திற்குக் கொடுத்திருந்தால் புன்செய் நிலத்திற்குக் கொடுக்கவில்லையே என்று சொல்லக்கூடும். மொத்த பட்டதாரர்களில் அதிகமான பேர்கள் நன்மை அடையக்கூடிய வகையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் புன்செய் நிலத்திற்கு விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்களும் தேர்தலுக்கு முன்னால் வரி நீக்கம் செய்தார்கள். கூட்டிய வரியை நீக்கிவிட்டு மார்தட்டிக் கொண்டார்கள். அதை இந்த நேரத்தில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதை எண்ணிப்பார்த்தால் நிச்சயமாக புன்செய் நிலத்திற்கு அளித்துள்ள வரி நீக்கத்தை வரவேற்க உள்ளம் செல்லும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து பேசுந்து போக்குவரத்தை தேசியமாக்குகிற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருத்துப் புரட்சியை ஏற்படுத்துகிற வகையில் அருமைத் திட்டத்தை போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் நண்பர்களோ இதனால் எங்களுக்கு நட்டம் தான் வந்தது. இவற்றை எடுத்துப் பயன் இல்லை என்று பேசுகிறார்கள். நிச்சயமாக இந்தப் புதிய அரசில் அதனால் இழப்பு வராது. மிச்சம் கிடைக்கும் என்று கூப்பிடுகையை இந்த நேரத்தில் எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஏமை மாணவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புதிய நிலையை நல்லவர்கள் அனைவரும்

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்] [1967 ஜூன் 24]

வரவேற்காதிருக்கமாட்டார்கள். வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும் முதன்மையான நிலை இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய பாசனத் திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் அதிக அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. நீர் இறைக்கும் கருவிகளைக் கொடுத்து, அதன் மூலம் தண்ணீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு, வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிற நிலையை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் வேளாண்மை வளர்ச்சியில் புரட்சியைக் காண்கிறோம். அடுத்து வாழ்க்கையில் ஏற்படுகிற புரட்சியாக கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற திட்டம் அமைத்திருக்கிறது. இதன்மூலம் சமுதாயப் புரட்சி ஒன்று தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. இதில் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களை ஒரு தனிச்சாதியாக கிராமப் புறங்களில் ஒதுக்கி வைப்பதை நாம் காண்கிறோம். அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு ஆவன இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றிப்பைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு சில கருத்துக்களை முன்னே வைக்க விழைகிறேன். உண்மையிலேயே ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்களை அகற்றிவிட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாகச் சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களை நிறுவினால் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையிலே இயங்கும். சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களைத் தொகுதிக்குத் தொகுதி அமைத்தால், தொகுதிக்குத் தொகுதி இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்கள் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை அகற்றிவிட்டு அதற்கு பதிலாக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒவ்வொரு சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகத்தை மட்டும் நிறுவினால் அந்த ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்கள் கவனிக்கின்ற வேலைகளை அந்தச் சட்டமன்றத் தொடர்பு அகம் மட்டுமே கவனித்துக் கொள்ளலாம். அந்தச் சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகத்துடன் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தொடர்பு கொண்டு இருக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்தால் இங்கே இருக்கின்ற தலைமைச் செயலகத்தோடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவரவர்களது சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களினுடைய சார்பாக இணைப்புக் கொள்வார்களானால் இரண்டு மூன்று ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்கள் செய்யக்கூடிய வேலையை ஒரே ஒரு சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகம் மட்டும் கவனித்துவரக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும். என்ற என்னுடைய தாழ்ந்த கருத்தினை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத் தம்பி) :

பி. ப. 1-82 இந்த மன்றம் இன்று பிற்பகல் 3-30 மணிவரை ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1967 ஜூன் 24]

[இடைவேளைக்குப் பின்னர் சட்டப் பேரவை மாலை 3-30 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் மீண்டும் கூடியது.]

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மாலை இந்தக் கூட்டத் தொடக்கத்தில் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் அவர்களுடைய நடைமுறைக் கேள்வியை எடுத்து விளக்குவார்கள்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், மசோதாவை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கு ஒரு நாளைக்கு முன்னாலாவது எங்கள் கைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் மக்கள் சபையில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அஜென்டா இரவு வெகு நேரத்திற்குப் பிறகு தான் எங்கள் கைக்குக் கிடைக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கிடைக்க வேண்டும். இதைப் பற்றித் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு நடைமுறைக் கேள்வியை எழுப்ப அனுமதி கொடுக்கிறேன்.

(இ) விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா ஆய்வை ஒத்திவைத்தல்

Thiru K. RAMAMOORTHY : On a point of order, Sir. By virtue of the notifications issued under section 59 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1959, the provisions of this amending Bill have already come into operation. As such there is no urgency for introducing this Bill at this stage.

ஆகவே இந்த அமென்ட்மென்ட் ஆக்ட் பற்றிய விவாதத்தையும், நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும் சட்டசபையில் தொடர்ச்சியாக வருகின்ற மற்ற நாட்களில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதை இவ்வளவு அவசரமாக வைத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்ப அனுமதிக்கிறேன்.

(உ) வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட் டிருக்கும் நாட்களில் நிதி மசோதாக்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

* THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, the budget has been introduced in this Hon. House and it indicates certain increase in the rate of sales tax. Under Rule 153 of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has fixed the dates for the general discussion on the budget and he has fixed Tuesday, the 27th June 1967 as the last date for the general discussion. The general discussion is not yet over, the House is still carrying on the general discussion. Demands for grants have to come thereafter. In the Parliament also, the Finance Bill comes only after the conclusion of the voting on